75STE JAARGANG No. 9917 VRIJDAG 12 SEPTEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24199

Amerika zal bevoorrading van Quemoy-eilanden voortzetten

EISENHOWER in T.V.-uitzending over FORMOSA-CRISIS

HEVIG communistisch bombardement op Quemoy

Washington. — De Amerikaanse Minister van defensie, Neil Mc. Elroy, heeft vandaag meegedeeld, dat de Verenigde Staten zullen voortgaan de Quemoy-Eilanden van Voorraden te voorzien.

De Verenigde Staten, aldus McElroy, erkennen de grens van 12 mijl, waartoe communistisch China eenzijdig voor zijn territoriale wateren besloten heeft, niet. Washington houdt zich aan de driemijlsgrens en de Amerikaanse politiek is buiten deze driemijlsgrens te blijven.

De Amerikaanse bewindsman maakte vervolgens een toespeling op de Chinese communistische dreigementen zowel tegen Formosa als tegen Quemoy en Matsoe. „Maar wij weten niet, wat hun bedoelingen zijn", aldus McElroy.

Eisenhower via T. V.

President Eisenhower heeft gisteravond zittende voor een batterij van televisie camera's, die zijn beeld en zijn woorden over geheel Amerika uitzonden, communistisch China gewaarschuwd dat het niet hoeft te rekenen op een Amerikaanse sussingspolitiek in het Verre Oosten. Doch tegelijk met een ernstige waarschuwing aan de communisten om de nationalistische eilanden Quemoy en Matsoe niet aan te vallen, bood hij onderhandelingen aan, die wellicht „vruchtbaar" zouden kunnen zijn voor het handhaven van de vrede.

Het belangrijkste punt van Eisenhowers rede is volgens goedingelichte kringen het stilzwijgende aanbod hierin om te praten over de toekomstige status van de eilanden, mits de communisten eerst verklaren dat zij geen geweld zullen gebruiken om politieke en territoriale verlangens in de Straat van Formosa te verwezenlijken.

De president zei, dat „er maatregelen zijn die genomen kunnen worden om te verzekeren dat deze eilanden voor de kust geen doorn in de zijde van de vrede zullen zijn". Volgens functionarissen moeten de communisten hier evenwel niet uit opmaken dat het een aanbod is om de nationalistische eilandjes af te schrijven. Wel achtten zij neutralisatie van de eilanden of de een of andere vorm van internationale controle erover mogelijk. De president legde er nogmaals de nadruk op, dat geen regelingen mogelijk zijn die onaanvaardbaar zijn voor Tsjiang Kai-Sjek.

In de rede overheerste Eisenhowers waarschuwing, dat er geen „Muenchen" in het Verre Oosten zal zijn.

De president vroeg de wereld om begrip voor het Amerikaanse standpunt, dat de Chinese communisten werken volgens een „ambitieus plan voor wereldverovering", dat de gehele positie van de vrije wereld in het westen van de Stille Oceaan bedreigt.

Hij beloofde dat „er geen terugtrekken in het aangezicht van gewapende agressie" zal zijn. Overigens geloofde Eisenhower niet dat de huidige ernstige toestand „wanhopig of hopeloos" was. Hij geloofde niet dat er oorlog zou komen.

Gunstige commentaren.

De eerste commentaren op de rede van president Eisenhower in kringen van het Amerikaanse congres zijn gunstig. Senator Alexander Wiley, een republikeins lid van de senaatscommissie voor buitenlandse betrekkingen zei dat Eisenhower een duidelijk overzicht van de toestand had gegeven.

Zijn democratische collega Paul Douglas was het volledig eens met de algemene politiek van Eisenhower. Dat Amerika niet mag toegeven aan agressie.

„Wat de toestand in het Verre Oosten betreft hebben wij geen enkele verplichting aan de Verenigde Staten", dit is de eerste zin van een kort communiqué dat de Engelse premier MacMillan heeft uitgegeven na een vergadering van het Engelse kabinet.

Waarnemers zijn van mening dat de politieke betekenis van MacMillans verklaring er op wijst, dat president Eisenhowers toespraak Londen's „zeer ernstige zorg" over de uitermate strakke lijn van Washington niet kan sussen. Men acht de uitspraak van MacMillan voor een aangelegenheid tussen twee bondgenoten ongebruikelijk hard.

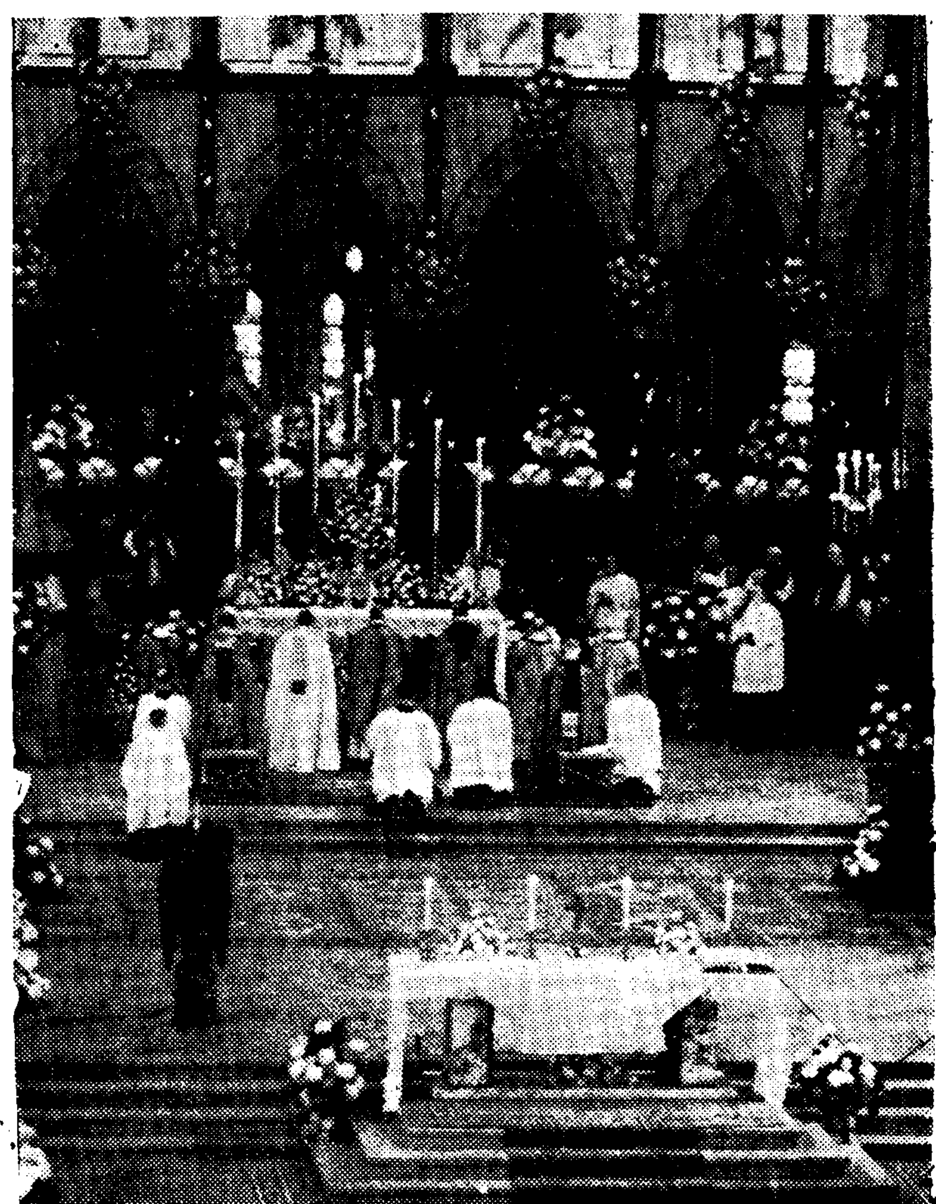
Twintig doden bij beschieting van Quemoy.

Bij de beschieting van Quemoy zijn gisteren meer dan 20 nationalistische officieren en soldaten gedood of gewond, zo is vandaag in Taipeh bekendgemaakt. Tussen gister- en hedenochtend zes uur hebben de communistische batterijen bijna 60.000 granaten op Quemoy-eilanden afgeschoten.

De vier nationalistische schepen met voorraden, die gisteren als gevolg van het communistische bombardement overhaast Quemoy moesten verlaten, zijn naar de Pescadoren teruggekeerd.

Luitenant-Generaal Ko Jang-Fon, plaatsvervangend bevelhebber van het garnizoen op Quemoy, heeft heftige kritiek geleverd op het feit dat de Amerikaanse oorlogsbodems de konvooien naar Quemoy slechts begeleiden tot de drie-mijlszone, zo meldt het officiële persbureau van de nationalisten.

Hij zei dat deze Amerikaanse politiek veeleer een last dan een steun voor het garnizoen betekent. Volgens hem is het noodzakelijk dat de Amerikaanse oorlogsschepen de driemijlszone binnenvaren, omdat de schepen van de nationalistische marine bij vijandelijke granaatvuur in een nadelige positie zijn en niet doeltreffend kunnen optreden tegen de communistische kustbatterijen. Ko verklaarde dat vliegtuigen moeten worden ingezet tegen de kustbatterijen.

In de St. Bavo in Haarlem vond de bisschopswijding van Mgr prof. dr J. A. E. van Dodewaard plaats door Mgr Huybers, bisschop van Haarlem. Foto: overzicht van de plechtige wijding in de kathedrale basiliek.

In de koninklijke stallen te Den Haag worden thans voorbereidingen getroffen voor Prinsjesdag. De paarden worden met veel overtuiging door een herriemakend huisorkest aan lawaai gewend.

Nationalistische leiders teleurgesteld in Eisenhowers verklaring

Taipeh. — In kringen van de nationalistische leiders in Taipeh heeft men zich in eerste instantie teleurstellend uitgelaten over Eisenhowers verklaring over het geschil rondom Formosa.

Men merkte op, dat de Amerikaanse president geen duidelijke verklaring heeft afgelegd over de wijze, waarop de V.S. de nationalisten zullen helpen. Ook had men er maar weinig hoop op, dat de besprekingen tussen de Amerikanen en de Chinese communisten op ambassadeursniveau zullen resulteren in een afdoende wapenstilstand.

Bijzondere congresweek te Lourdes

Internationale Theologische bijeenkomst; grandioos MARIA - CONGRES

Van 10 tot 17 september gonst de stad Lourdes van bijzondere congresactiviteit. Tot 14 september vindt er het derde Internationale Mariologische Congres plaats dat een aantal van de meest vooraanstaande katholieke theologen bijeenbrengt. Kardinaal Eugenio Tisserant is door de Paus benoemd tot Pauselijk legaat voor het gehele congres dat behalve uit de bijzondere theologische bijeenkomst ook bestaat uit een Internationaal Mariacongres dat op de 13de september begint.

Een tiental kardinalen, talloze aartsbisschoppen en bisschoppen en andere vooraanstaande figuren uit de katholieke wereld zullen aan dit congres luister bijzetten. Deze week vormt één van de hoogtepunten van de viering van het Lourdesjaar rondom de grot van Massabielle.

In de maand mei hebben er in Rome uitgaande van de academia Mariale Internationale een aantal plechtigheden plaats gehad die op de bijzondere week te Lourdes preludeerden. De voorzitter van de Academia, Pater Balic een theoloog van internationale faam heeft er het thema belicht van het Congres, dat thans te Lourdes wordt gehouden, „Maria en de Kerk". Mgr. Théas, Bisschop van Lourdes, heeft er gesproken over de „Genade van Lourdes".

Bij de sluiting van de Romeinse viering heeft Kardinaal Tisserant, deken van het H. College, nog eens onderstreept de grote intentie door de Paus zelf voor het Lourdesjaar en in het bijzonder voor de Internationale Congresweek van september bepaalt: dat door de tussenkomst van Maria de Kerk overal op de wereld rechtvaardige vrijheid zal genieten en dat een tijdperk van eensgezindheid en waarachtige voorspoed voor alle volkeren zal aanbreken.

DAG HAMMARSKJOELD in jaarverslag:

V.N. hebben getoond de spanning in de wereld te kunnen verminderen

Den Haag. — Dag Hammarskjoeld wijst in zijn jaarverslag over het werk van de V.N. op het sukses van de conferentie te Geneve, waarop deskundigen de technische wegen hebben aangegeven tot opsporing van kernwapenproeven.

Over het Midden-Oosten zegt Hammarskjoeld dat de V.N. getoond hebben dat zij een instrument kunnen zijn voor de vermindering van de spanning. Hammarskjoeld zegt dat meer dan 7 miljoen mensen in vijf gebieden in Afrika en de Stille Oceaan nu met vertrouwen het ogenblik kunnen tegemoet zien, waarop zij niet langer onder beheer zullen staan. Dit ogenblik is niet ver meer verwijderd. De nieuwe politieke Status van deze gebieden zal door de bewoners in volle vrijheid worden gekozen onder voorwaarden, vastgelegd door de V.N.

De Secretaris-generaal van de V.N. acht het resultaat van de conferentie over het zeerecht, van 24 februari tot 27 april in Geneve gehouden, een bijdrage tot de geest van samenwerking tussen de landen. **Hij ontveinst zich echter niet dat belangrijke kwesties, zoals de breedte van de territoriale wateren, niet tot oplossing zijn gebracht.** Daarom verdient het aanbeveling een tweede conferentie over dit onderwerp te houden.

Hij is van mening dat de landen nog niet voldoende beseffen welke enorme taak er voor hen ligt met betrekking tot de verbetering van de levensomstandigheden van de bevolking der minderontwikkelde landen.

Hammarskjoeld zegt verder dat de instelling van de economische commissie van de V.N. voor Afrika een belangrijke stap voorwaarts is en een erkenning betekent van het steeds toenemende belang van regionale samenwerking in Afrika.

Van bijzondere betekenis is voorts het door de economische commissie van de V.N. voor Latijns-Amerika opgestelde integratieprogram geweest. Vertegenwoordigers van vijf landen van Centraal-Amerika hebben kortgeleden een verdrag getekend inzake vrij handelsverkeer op multilaterale basis en economische integratie. —

Kabinetsformatie

Willemstad. — Gistermorgen heeft Z. E. de gouverneur in verband met de kabinetsformatie ontvangen de heer H. I. Lopes, leider van de Windward Islands Progressive Party.

Gistermiddag heeft Z. E. de Gouverneur in verband met de kabinetsformatie ontvangen de heer Julio Abraham, leider van de Partido Democratico Bonairiano.

Hedenmorgen heeft Z. E. de gouverneur in verband met de kabinetsformatie wederom ontvangen de heren J. E. Yrausquin en E. Jonckheer respectievelijk leider van de P.P.A. en de D.P.

—:—

Londen. — Voor de eerste maal is een Amerikaans straalverkeersvliegtuig, een Boeing 707, van New York naar Londen gevlogen. De afstand Gander (NewFoundland) — Shannon (Ierland) legde het toestel af in vier uur en drie minuten.

LARRAZABAL bereid zich kandidaat te stellen voor presidentschap

Caracas. — De voorzitter van de Venezolaanse regeringsjunta Larrazabal, heeft gisteren op een persconferentie in Caracas verklaard, dat hij bereid is kandidaat te staan voor het presidentschap, als er geen tegenkandidaten zijn en de vier belangrijkste politieke partijen in het land het eens worden over een gemeenschappelijk regeringsprogram. Alleen dan zou volgens hem het huidige politieke bestand kunnen worden gehandhaafd, dat hij nodig acht voor het Democratische evenwicht en de verdere economische ontwikkeling van Venezuela.

Over de mislukte staatsgreep van zondag zei Larrazabal, dat de coupe in enkele uren kon worden onderdrukt. Dat is volgens hem een bewijs dat de overgrote meerderheid van de strijdkrachten de junta steunt.

DE KWESTIE LITTLE ROCK

Zal het hooggerechtshof opnieuw integratie bevelen?

Washington. — De negen rechters van het hooggerechtshof in Washington zijn gisteren in speciale zitting bijeengekomen om het onderzoek in de integratiekwestie bij de middelbare school te Little Rock voort te zetten.

Het gaat er om, of er zonder uitstel ook gekleurde leerlingen tot die school moeten worden toegelaten, maar het hele vraagstuk van de rasseníntegratie op de scholen van die zuidelijke staten, die rassenscheiding toepassen, staat op het spel.

Het hooggrechtshof moet uitmaken of het besluit van een lagere rechtbank om Little Rock twee en een half jaar uitstel te geven, al dan niet wordt gehandhaafd.

Partijen in het geschil zijn de nationale bond ter bevordering van de belangen van kleurlingen, die eist, dat de gekleurde leerlingen tot de school van Little Rock worden toegelaten, de schoolrad van Little Rock, die de integratie tot 1961 wil uitstellen en de federale regering, die voor onmiddellijke integratie is.

Het hoogerechtshof heeft de zitting tot vrijdag geschorst.

Gouverneur Faubus van Arkansas heeft op een perskonferentie gezegd te verwachten, dat het hooggerechtshof opnieuw integratie zal bevelen. „Maar", zo voegde hij er aan toe, „ik zal mijn volk niet tegen zijn zin tot integratie dwingen. Ik zal vechten voor de rechten, die het volk bij de grondwet zijn gegarandeerd. Daartoe behoort ook het schoolbeleid."

Faubus liet doorschemeren, dat hij zonodig tot sluiting van de school zou overgaan.

Een school in het distrikt Warren in de Amerikaanse staat Virginia. die op bevel 22 gekleurde leerlingen moest toelaten. zal voor onbepaalde tijd gesloten worden. zo heeft het schoolbestuur medegedeeld.

Virginia kent een wet, die het sluiten van scholen toestaat, als deze opdracht hebben gekregen integratie toe te passen.

Drie kleurlingmeisjes zijn door het wangedrag van haar blanke medeleerlingen gedwongen de middelbare school van Ozark (Alabama) te verlaten. Gisteren moesten de meisjes in de direkteurskamer bescherming zoeken tegen de blanke leerlingen. De direkteur heeft hen daarop verzocht de school voorgoed te verlaten om nieuwe moeilijkheden te voorkomen.

JIM WILSON wordt op 24 oktober terechtgesteld

Montgomery (Alabama). — Het gerechtshof van Aalabama heeft gisteren geweigerd terug te komen van zijn eerdere uitspraak, waarbij het over Jimmy Wilson uitgesproken doodvonnis werd bevestigd. De terechtstelling is thans bepaald op 24 oktober.

Wilson, een neger, werd ter dood veroordeeld omdat hij een 82-jarige blanke vrouw, mevrouw Estelle Barker, op 27 juli 1957 had beroofd van een dollar en 95 cent. mevrouw Barker getuigde ook, dat Wilson had getracht haar aan te randen en te wurgen.

De wet in Alabama voorziet in de doodstraf tegen beroving gepaard met geweldpleging.

Woordvoerder van Engels ministerie:

Engeland is niet verplicht nationalistisch CHINESE eilanden te verdedigen

Londen. — „Wij hebben generlei verplichting of verbintenis van welke aard ook om militaire maatregelen te nemen voor de verdediging van Quemoy, Matsoe of Formosa", zo heeft een woordvoerder van het Engelse ministerie van buitenlandse zaken vanochtend verklaard.

„De Verenigde Staten — zo voegde hij hieraan toe — hebben toezeggingen van Britse hulp in geval van oorlog om de Chinese kusteilanden gevraagd noch ontvangen".

De woordvoerder verklaarde verder, dat de Britse regering „met kracht de gisteren door president Eisenhower afgelegde verklaring goedkeurt, waarin deze de wens uitsprak, dat de meningsverschillen met China door middel van onderhandelingen worden geregeld".

De Britse regering betreurt, dat de Chinese regering haar toevlucht schijnt te nemen tot militaire methoden om het probleem op te lossen. De vraag. die zich op het ogenblik opwerpt. betreft niet de huidige of toekomstige status van de kusteilanden. Het gaat erom, of een geschil van deze aard door geweld moet worden geregeld. In dit opzicht steunen wij met kracht de Amerikaanse positie. aldus de woordvoerder.

De woordvoerder weigerde zich uit te laten over de passages in de verklaring van Eisenhower betreffende de gevaren van een sussings-politiek.

Op de vraag van een Russische verslaggever, of de Britse regering zich nog steeds houdt aan de in 1955 door Sir Anthony Eden uitgestippelde politiek, volgens welke de kusteilanden aan het continentale China toebehoren, antwoordde de woordvoerder, dat hij niet bevoegd was zich terzake uit te spreken. Hij zei echter, dat de Engelse regering een onderscheid maakt tussen de status van de kusteilanden en het gebruik van geweld om in deze status verandering aan te brengen.

Naar zijn mening betekent het feit, dat Amerikaanse oorlogsschepen nationalistische convooien escorteren, geen gebruik van geweld.

Beediging van nieuwe Argentijnse minister ging niet door

Buenos Aires. — De nieuwe Argentijnse minister voor luchtvaart, commodore Carlos Galina, heeft gisteren op het laatste ogenblik geweigerd de eed af te leggen, zodat zijn post weer vakant is geraakt. Galina zou gisteravond beëdigd zijn, doch een kwartier voor de plechtigheid werd in een korte bekendmaking gezegd dat de beëdiging is uitgesteld en dat de minister van oorlog, generaal Pacheco, zolang als minister voor luchtvaart ad interim zal optreden.

In goedingelichte kringen verluidt, dat Galina van het ministerschap heeft afgezien omdat veel hoge luchtmachtofficieren fel tegen hem gekant zijn.

Vandaag viert Sir Winston Spenc r Churchill zijn gouden bruiloft. Hij heeft voor de viering daarvan de hem zo vertrouwde Franse Rivièra uitgekozen, alwaar hij thans met zijn echtgenote en enkele exquise gasten, waaronder Greta Garbo voor wie Churchill steeds een grote bewondering gehad heeft, verblijft.

In 1908 had het huwelijk plaats van de reeds door velen bewonderde maar door anderen gehate politicus Churchill met Miss Clementine Hézier. Men vond zijn echtgenote wel charmant en beschaafd maar toch geen „partij" voor hem omdat .. ze niet rijk was, hetgeen naar het oordeel van zijn vrienden hem niet tot eer strekte. Vijftig jaar lang heeft Mevrouw Churchill het politiek wisselvallige leven van haar echtgenoot met volkomen toewijding geddeeld en het is bekend, dat, hoewel Churchill niet steeds haar politiek inzicht volgde, hij toch grote waarde hechtte aan haar schrander politiek oordeel.

Ter gelegenheid van het huwelijksfeest van de Churchill is een extra secretaris overgekomen die moet helpen de gelukwensen en giften te ve werken die reeds binnenstromen in de Villa van Lord Beaverbrook waar de Churchills vertoeven. De 50-jarige bruiloft zal als zuivere familieaangelegenheid worden gevierd.

Onder de gelukwensen die reeds zijn gearriveerd bevindt zich een brief van president Eisenhower. Voorts zijn o.a. een reusachtige massieve chocoladesigaar, een kist champagne en een grote fles Cognac in de Villa aangekomen.

Internationaal katholiek onderwijscongres te ROME

Van 11 tot 14 september wordt in Rome een Internationaal Congres gehouden over het Katholiek onderwijs. Dit Congres wordt georganiseerd door het „Office International de L'Enseignement Catholique" waarvan het algemeen secretariaat gevestigd is in 's Gravenhage. De President hiervan is tot nu toe Monseigneur Mr. F. Op de Coul, de directeur van het R. K. Centraal Bureau voor Onderwijs en Opvoeding in Nederland.

De bedoeling van het „Office International" is te zijn een overkoepelend orgaan van alle nationale of regionale katholieke onderwijs-organisaties. Deze opzet is vastgelegd in de definitieve statuten, die een jaar geleden door de H. Stoel werden goedgekeurd.

Het Thema van het congres in Rome is: „De aard en de functie van de katholieke school en zijn aanwezigheid in moderne wereld" of om de letterlijke, bijna onvertaalbare franse tekst te gebruiken: „Nature et Rôle de l'Ecole Catholique et sa présence aux Realités du monde moderne".

Door uitnemende sprekers van internationale faam zal dit thema op het congres belicht worden. Het programma vermeldt o.a. Mgr. A. M. Landgraf (Duitsland), Pierre Harmel (België) en Guido Gonella (Italië). Wij hopen later in staat te zijn op de behandeling van dit zeer belangrijke gegeven terug te komen.

Aan het Congres, dat tevens bedoeld is om contact te leggen tussen de leiders van het katholiek onderwijs de verschillende landen, zijn enkele bijzondere bijeenkomsten verbonden. O.a. zullen de deelnemers door Z. H. de Paus in een bijzondere audiëntie ontvangen worden op Gastel Gandolfo. Tevens is er een algemene vergadering van de leden, aangesloten bij het „Office International". (Ook de R. K. Onderwijsraad voor Curaçao en Bonaire behoort tot de leden) waarop een nieuwe president moet gekozen worden.

Ook Glasgow keert zich tegen kleurlingen

Glasgow. — Ook in Glasgow zijn op twee bruggen leuzen gekalkt tegen de kleurlingen. „De dood aan de zwarten" en „houd Glasgow blank" luiden zij. Incidenten zoals in Londen en Nottingham hebben zich daar nog niet voorgedaan.

ONGEVAL

Willemstad. — Om 14.35 uur gistermiddag werd de politi,-patrouille gedirigeerd naar de Versaillesweg, waar een man, werkzaam bij de Fero Metaal, die op het werk een klap had gekregen met een stuk ijzer op zijn zitvlak. De dokter had hem naar ziekenhuis gestuurd voor het maken van foto's. Vanuit het hospitaal was hij naar huis gestuurd en ontdekte thuis, dat zijin voet geheel lam was. De dokter was niet meer bereikbaar, en de man moest naar het ziekenhuis worden getransporteerd.

Weekend - huis en Self - Service

Willemstad. — Om 18.00 uur gistermiddag werd een inbraak gemeld in een weekend-huisje aan het Spaanse Water. Onbevoegden hebben zich toegang verschaft tot de keuken en de volgende artikelen meegenomen: 22 flessen whisky, merk Old Parr; 1 fles Pernot, 1 fles Brandy, 1 fles Champagne, 1 fles anis, 8 tot 10 blikken tong, worst, enz.; 4 pakken diepvries kip, 4 pakken garnalen, 4 blikken biscuit, 1 blik chocolade en een groot blik Keebler beschuit. Goed voorbeeld van self-service.

Over enkele maanden bekendmaking van gegevens over reis van de NAUTILUS

Washington. — De commandant van de Amerikaanse atoomduikboot Nautilus heeft in een rede voor de Nationale persclub, in Washington aangekondigd, dat men grote verrassingen kan verwachten als over enkele maanden de wetenschappelijke gegevens over de reis van de Nautilus onder de Noord-Pool zullen worden bekendgemaakt.

De commandant, kapitein Anderson zei, dat men in de winter gemakkelijker onder de Pool kan doorvaren dan in de zomer. In de zomer drijven n.l. grote ijsmassa's weg en is het ijs zwart, vuil en onregelmatig van vorm. Het varen in ondiep water is hierdoor gevaarlijk. In de winter is het ijs aan de kusten vervangen door nieuwe, betrekkelijk dunne lagen zee-ijs.

Het profiel van het ijs onder water is veel geaccidenteerder dan men dacht. Ook is de hoeveelheid ijs in het Noord-Poolgebied veel groter dan men steeds heeft aangenomen. Aan de kant van de Atlantische Oceaan is de zee onder het Poolijs dieper dan aan de kant van de Stilie Oceaan, zo deelde Anderson voorts om mede.

Met grote vreugde geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

Susanne Alice Henriette

I. J. Hermans
G. M. D. Hermans-Cramer

Orionweg 1
W'stad 12 Sept.
Tijd: St. Elisabeth Gasth.

Koninklijke wanbetaler veroordeeld

Italiaanse architect wint proces tegen koning SAOED

Een Romeinse rechtbank heeft dezer dagen bepaald, dat koning Saoed van Arabië ongeveer 440.000 gulden moet betalen aan een Italiaanse architect, die plannen voor een reusachtig paleis, met verschillende bijgebouwen, voor de vorst heeft ontworpen. Dit meldt Reuter. De rechtbank bepaalde tevens dat het in maart j.l. gelegde beslag op 's konings ongeveer tweeduizend ton metende jacht „Mansoer", dat sindsdien in de haven van Genua aan de ketting ligt, terstond is opgeheven. De architect, de 78-jarige Armando Brasini, had de rechter verzocht hem een bedrag van 1.325.000 gulden toe te wijzen. Koning Saoed is voorts veroordeeld tot betaling van rente over het toegewezen bedrag vanaf 16 december 1957. Hij moet ook de kosten van het geding, die op 6.400 gulden worden begroot, voor zijn rekening nemen. Brasini heeft verklaard in beroep te zullen gaan tegen de opheffing van het op de „Mansoer" gelegde beslag.

Er is reeds eerder beslag gelegd op de „Mansoer" en wel door een Italiaanse maatschappij, die verklaarde dat koning Saoed niet had betaald voor bepaalde, aan Saoedi-Arabië geleverde goederen. Het jacht werd vrijgegeven, nadat het opgeëiste bedrag van ƒ 45.000 gulden was voldaan, doch voordat de „Mansoer" kon vertrekken werd, op verzoek van Brasini, opnieuw beslag gelegd.

Brasini verklaarde anderhalf jaar bezig te zijn geweest met het vervaardigen van blauwdrukken voor het fabelachtige, uit 40 gebouwen bestaande Nasariveh-paleis in de omgeving van de hoofdstad van Saoedi-Arabië, Riad. Hij had koning Saoed in 1955 een houten model, van meer dan negen meter lengte, gezonden, dat hem, naar zijn zeggen, 212.000 gulden had gekost.

Het Nassariveh-paleis omvat afzonderlijke paleizen voor elk der wettige vrouwen van koning Saoed, 32 verblijven voor andere vrouwen en haar bedienden en 37 villa's voor verschillende prinsen. Op het paleisterrein bevinden zich verder scholen, een museum, een dierentuin, een ziekenhuis en naar wordt aangenomen de grootste luchtkoelinstallatie ter wereld.

Een woordvoerder van het Saoedi-Arabische gezantschap te Rome verklaarde, dat Brasini tweeduizend dollar was toegekend voor het maken van een voorstudie voor zijn paleisontwerp en dat hem zijn reiskosten waren vergoed. Koning Saoed had evenwel Brasini's ontwerp verworpen en het Nasariveh-paleis was door andere architecten gebouwd.

De woordvoerder zei voorts, dat Saoedi-Arabië bij de Italiaanse regering tegen het op de „Mansoer" gelegde beslag had geprotesteerd, omdat Brasini zijn vordering jegens de Saoedi-Arabische regering had uitgebracht, terwijl de bouw van het Nassariveh-paleis een particuliere aangelegenheid van koning Saoed was geweest.

De woordvoerder verklaarde tenslotte niets af te weten van een gerucht, dat Saoedi-Arabië, in verband met het gelegde beslag op Saoeds jacht, gedreigd had de diplomatieke betrekkingen met Italië te verbreken.

IJslandse boten poogden opnieuw Britse treiler te enteren

Londen. — IJslandse kanonneerboten hebben, naar een mededeling van de Britse admiraliteit, opnieuw getracht twee Britse treilers nabij de IJslandse kust te enteren.

Volgens het verslag van het Britse fregat „Eastbourne", dat de Britse vissersvloot beschermt, hadden twee kanonneerboten een half uur naast twee treilers gevaren met een groep manschappen gereed om over te springen. De vissers van de treilers stonden klaar de enterpogingen te weerstaan, maar plotseling waren de IJslanders, die de radio van de treilers hadden gestoord in de mist weggevaren. Het voorval geschiedde buiten de viermijlszone, maar binnen IJslands twaalfmijlszone.

Canada wijst V.S. op zelfbeheersing in kwestie FORMOSA

Ottawa. — Canada heeft de Ver. Staten gewezen op de noodzaak van zelfbeheersing in de kwestie-Formosa. Dit heeft de minister van buitenlandse zaken, Sidney Smith, in antwoord op een vraag in de kamer verklaard. Hij zeide, dat Canada geen enkele verplichting heeft als er een konflikt in de Straat van Formosa mocht uitbreken.

Plannen voor ondergrondse kerncentrales in ZWITSERLAND

Bern. — Zwitserse deskundigen hebben medegedeeld, dat er plannen worden gemaakt voor ondergrondse kern-energie-centrales in Zwitserland, omdat men daar niet genoeg ruimte heeft om dergelijke centrales ver van bevolkingscentra te bouwen. Door fabrieken ondergronds te bouwen zouden de gevolgen van eventuele grote ongelukken beperkt kunnen blijven.

—:—

Detroit. — Er zijn in de Amerikaanse autofabrieken opnieuw niet-officiële stakingen uitgebroken. Een woordvoerder van de General Motors verklaarde, dat de produktie van alle modellen 1959 der maatschappij erdoor in gevaar gebracht wordt.

De United Auto Workers wijst de verantwoordelijkheid van de hand en zegt, dat de stakingen veroorzaakt worden doordat de bedrijfsleidingen weigeren plaatselijke grieven te bespreken.

STATENVERKIEZING

Hierbij wordt ter openbare kennis gebracht, dat de besluiten waarbij de uitslagen der op 1 september 1958 in de kieskringen Aruba en Curaçao gehouden verkiezingen zijn vastgesteld, voor eenieder ter inzage liggen, in de kieskring Aruba, ten kantore van het bevolkingsregister, John G. Emanstraat

in de kieskring Curaçao, ten kantore van het bevolkingsregister, Pietermaai 23.

Namens de voorzitters van de hoofdstembureaus in de kieskringen Aruba en Curaçao

Het hoofd van de afd. B.S., B. & V.
A. L. HOLLANDER

De Nederlandse invoer in augustus 1958

Den Haag. — Volgens de door het centraal-bureau voor de statistiek samengestelde voorlopige gegevens bedroeg de waarde van de Nederlandse invoer in augustus 1958 ƒ 1.063 mln. (v.m. ƒ 1.113 mln.). Er werd voor een waarde van ƒ 952 mln (v.m. ƒ 969 mln.) uitgevoerd. Het dekkingspercentage bedroeg 90 (v.m. 87).

Tunis. — De Tunesische ministerraad heeft maandag besloten het lidmaatschap van de Arabische Liga voor Tunesië aan te vragen. Ook de Marokaanse regering heeft enige tijd geleden tot toetreding tot de Arabische Liga besloten.

—:—

Anchorage. — Bij Anchorage (Alaske) is een Amerikaans militair vliegtuig van het type C-47 kort na de start verongelukt. Twaalf van de 19 inzittenden zijn om het leven gekomen.

Nederlandse paardensport wil verloren terrein heroveren

Eigen fokkerij in plaats van dure paarden

Met het internationaal concours hippique, dat van 3 tot en met 7 september te Rotterdam werd gehouden, bereikte de Nederlandse paardesportwereld het hoogtepunt van het seizoen. Vele ruiters uit het buitenland vooral uit Duitsland, Frankrijk en Amerika, toonden daar mèt de Nederlandse deelnemers hun kwaliteiten in springconcoursen, in dressur, maar ook in shows, welke met de Algerijnse Spahi's als trekpleister hun weerga nauwelijks kennen.

Fantastische ruiterkunst werd daar getoond en vele duizenden, die nooit belangstelling voor de paardesport hadden, hebben voor dit hippische feest een uitzondering gemaakt. Nieuwsgierigheid trok hen daarheen en we zijn er van overtuigd, dat weinigen spijt van de kennismaking met deze specifieke tak van sport hebben gehad. Het eigen karakter van een concours hippique met zijn vele facetten, welke vaak aan de oude tijd herinneren, kan zelfs de moderne al het gemotoriseerde om zich heen 't paard, deelneming van vele cracks uit 't buitenland, die bovendien over nauwelijks meer kent. Door de jeugd boeien, de stadsmens, die door al het deelneming van vele cracks uit het buitenland, die bovendien over uitstekende paarden beschikten, was de belangstelling voor het Rotterdamse concours hippique groot. De Nederlanders komen er de laatste jaren in grote international toernooien vrijwel niet meer aan te pas, met alle gevolgen van dien, omdat de propaganda van de topprestatie ontbreekt. Aan de Olympische Spelen namen Nederlandse ruiters deel, doch heel lang moet men zoeken in de ranglijst voordat men ergens achterin hun namen tegenkomt.

Vergane glorie

Vroeger, vóór de laatste wereldcorlog, was dat allemaal heel anders. **Toen was er regelmatig sprake van Nederlandse successen, ook in de sterkst bezette toernooien en zelfs op de Olympische Spelen. De oorzaak hiervan is gemakkelijk te vinden, want in de jaren voor 1940 beschikte het Nederlandse leger nog over een bereden wapen, de cavalerie, welke na de oorlog werd afgeschaft.** Met 't verdwijnen daarvan was de paardesport in Nederland als het ware ten dode opgeschreven, omdat weinigen over zoveel tijd kunnen beschikken als de militairen, de cavaleristen ,die als goed ruiter in diensttijd konden oefenen met de beste paarden, welke zij tot hun beschikking kregen. In vele landen buiten Nederland kent men deze situatie nog altijd, de cavalerie bleef daar althans ten dele gehandhaafd, zodat men de grote winnaars van de internationale toernooien ook nu onder de militairen moet zoeken.

Toch is men in Nederland niet bij de pakken blijven neerzitten, integendeel, met grote energie wordt er aan gewerkt het verloren terrein te heroveren en weer een positie te verwerven, welke overeenkomt met de glorietijd van vroeger. Men kan het vechten tegen de bierkaai noemen, doch het streven is er des te lofwaardiger door. De Nederlands Hippische Sportbond, die de overkoepelde organisatie voor de paardesport is, heeft plannen gesmeed, welke alleszins zijn toe te juichen.

De grote hinderpaal is natuurlijk het gebrek aan voldoende geldmiddelen. In het kader van de voorzieningen in het leger ging dat vroeger allemaal veel gemakkelijker. Er werden paarden gekocht en de beste kon men gebruiken en africhten voor de sport. Springpaarden, die in staat zijn tot de prestaties, welke thans nodig zijn om internationaal uit te blinken, zijn zeldzaam en dus ... bijzonder duur. **Voor een springpaard van topklasse moet men tegenwoordig een vermogen neertellen. De Nederlandse topruiters zijn daartoe in het algemeen niet in staat. Na de oorlog heeft Nederland over een aantal uitstekende ruiters beschikt, die nog maakten wat er van te maken viel, doch slechts de beschikking hadden over paarden, welke zeker niet tot de hoogste klasse behoorden.**

Toch zijn er de laatste jaren dankzij grote financiele offers van de Nederlandse Hippische Sportbond en van enthousiaste beoefenaren paarden van zeer goede klasse geimporteerd.

Het tot volledige ontplooiing van de kwaliteiten dezer paarden te brengen kost zeer veel tijd. Slechts heel weinig ruiters beschikken daarover, terwijl toch een goed springpaard de dagelijkse training moet hebben om het tot topprestaties te brengen..

Een remmende factor in Nederland is bovendien het ontbreken van een fokkerij van springpaarden, zoals

Nederlandse Sportbrief

men die in landen als Duitsland en Engeland kent '— landen, waar het rij en springpaard een veel grotere en ruimere algemene belangstelling geniet dan in Nederland. Gezien de praktische onmogelijkheid om de enorme kapitalen bijeen te brengen, welke nodig zijn om springpaarden van topklasse uit het buitenland in te voeren, kan een Nederlandse fokkerij een oplossing brengen. Daartoe heeft de N.H.S. nu plannen ontworpen, die reeds gedeeltelijk in uitvoering zijn. Men heeft voor deze fokkerij belangstelling kunnen wekken bij de boerenstand; er is zelfs al een begin gemaakt, doch vanzelfsprekend is dit een maatregel, welke pas op zeer lange termijn zijn vruchten gaat afwerpen.

Animo bij de jeugd

Ook wat betreft de ruiters heeft men grote plannen. De maneges werken in dit opzicht uitstekend mee; vooral onder de jeugd blijkt er voldoende animo te bestaan. In het kader van deze plannen is de Nederlands Hippische Sportbond al geruime tijd bezig met onderhandelingen om de komende winter, dus na afloop van het concours hippique-seizoen, twee bekwame en gerenommeerde buitenlandse specialisten naar Nederland te laten komen, één op het gebied van de dressuur, en één voor de springruiterij, teneinde zowel theoretisch als praktisch instructie te geven. **Kortom, er wordt door de N.H.S. in het kader van de uiteraard beperkte mogelijkheden zeer hard gewerkt om Nederl. terug te brengen op 'n eervolle plaats in 't internationale gezelschap.** Verder zijn er veel gunstige factoren aanwezig, welke alle leiden in de richting van een herleving van de paardesport in Nederland. De concoursen hippique trekken grote deelneming en steeds meer publiek. De landelijke rijverenigingen veelal bestaande uit boerenzoons ieder jaar een grotere toeloop.

Het aantal beoefenaren van de hippische sport neemt voortdurend en in zeer snel tempo toe. Vele rijscholen hebben moeite de dikwijls grote toeloop van jeugdige kandidaat-ruiters te verwerken en behoorlijk op te vangen. De wedstrijden voor springruiters en dressuurruiters trekken veel meer deelnemers dan ooit in de bloeitijd van de militaire springruiterij het geval was. In brede lagen van de bevolking is dus de animo aanwezig. Het wachten is thans op ruiters en paarden van klasse.

Techniek in voetbal

Een achterstand is er ook nog steeds in de voetballerij. Zeker, sinds het invoeren van het semi-beroepsspel is er een lichte verbetering van het spelpeil te konstateren, doch deze vooruitgang is nog te gering en ook het tempo ligt nog te laag om er over te juichen. **Tweemaal per week wordt er tenminste getraind in de rijen van de betaalde voetballers, die daardoor over het nodige uithoudingsvermogen zijn gaan beschikken. Een gunstig teken is zeer beslist, dat men vrijwel geen spelers in de hoofdklasse meer heeft, die het einde van een wedstrijd nauwelijks halen, zoals dat vroeger wel het geval was, toen de laatste tien minuten dikwijls een zwoeg- en duwpartij werden.** Maar toch, sinds we de wereldkampioenschappen voetbal in Zweden hebben gezien, rijst de vraag, waarom het Nederlandse klubspel daar zo ontzettend ver bij ten achter blijft. Natuurlijk, een verschil is alleszins verklaardbaar, omdat de training bij de full-profs tot het uiterste is opgevoerd, terwijl de voetballers in Nederland toch altijd nog rekening moeten houden met hun gewone dagelijkse werkzaamheden. Het opvallende is echter, dat men nauwelijks van een verbetering tegenover het eind van het vorige seizoen kan spreken bij het zien van de eerste kompetitiewedstrijden in het nieuwe voetbalseizoen, dat eind augustus voor de hoogste klasse is begonnen. Het was voetbal, dat in niets te vergelijken was met het weergaloze spel, dat men in de wedstrijden om het wereldkampioenschap had gezien. De vele fouten van de spelers in het hoogste Nederlandse voetbal waren opvallend, vooral bij het samenspelen en het plaatsen van de bal. Deze feiten dwingen tot een nadere beschouwing, omdat tenslotte toch ook in Nederland een behoorlijke training van de spelers wordt gevraagd, een reeks oefenavonden, welke op de duur toch de suksessen zouden moeten brengen, welke men er mede beoogt. Hoe langer hoe meer helt men echter over naar de mening, dat wel het aantal trainingsuren voldoende is, doch dat de trainingsstof op een verkeerde leest is geschoeid. In het algemeen moet het mogelijk zijn, dat de kompetitiewedstrijden in Nederland voor het publiek aantrekkelijker worden. Beter voetbal is daartoe een eerste vereiste, waarmede men in de verenigingen wel degelijk rekening zal moeten houden. In vele gevallen zal het een toeschouwer koud laten welke klub er wint, omdat het leger echte supporters de laatste jaren af neemt. Mooi spel wil hij zien, aantrekkelijke wedstrijden, op behoorlijk peil. Daaraan ontbreekt het in vele partijen, welke anderhalf uur vrije tijd vergen van degenen, die hun zondagmiddag op de tribune van een sportveld doorbrengen. **Het publiek mag nu eisen stellen en de trainers zullen zich daarvan terdege bewust moeten zijn. Te veel leeft men nog voort in de geest van het amateurisme. De oefeningen zijn o.i. nog niet hard genoeg. Te vaak wordt er nog met de pet naar gegooid, zo dat wèl het aantal uren wordt vol gemaakt — en dus de verdienste worden opgestreken — doch dat de werkelijke animo bij de spelers om zich uit te sloven en in zo'n training de techniek op te voeren, ontbreekt.** Wat vooral noodzakelijk is is het verhogen van de technische kapaciteiten, die het samenspel, het zuivere plaatsen van de bal tot gevolg hebben. Pas dan zal ook de publieke belangstelling toenemen zoals dat het geval is bij enkele verenigingen, die hun taak in dezen wel op de juiste wijze opvatten.

Bij Feijenoord, in het stadion te Rotterdam, is er geen reden tot klagen over de opkomst van het publiek, omdat dit elftal steeds probeert ook werkelijk te voetballen De periode van kick-and-rush ligt nu eenmaal achter ons, hoewel vele klus dat nog niet begrijpen en slechts uit zijn op het behalen van overwinningen, ten koste van het spelpeil. Vaak bereiken ze er ook suksessen mede, omdat hun harde, forse optreden het spel van de goede tegenstanders ontregelt, een tijdelijk sukses echter, want spoedig zal het ware voetbalpubliek wegblijven, met alle financiële gevolgen, welke daaraan verbonden zijn.

ad interim

Tijdens het Internationale Springconcours te Rotterdam werd de Prijs van de Kralingse Plassen verreden. Winnares werd het Duitse meisje A. Clement. Foto: mej. Clement laat haar lokaal zien aan de Duitser F. F. Thiedemann, die tweede werd.

Het proces tot zaligverklaring van Kardinaal NEWMAN

York (Engeland) — De achting die men in Amerika heeft voor Kardinaal John Henry Newman kan een belangrijke invloed hebben op 'n proces zijn heiligverklaring, aldus heeft Mgr. Francis Davis, vice-postulator van de het proces van de kardinaal hier in een interview gezegd. Mgr. Davis, dat er hoopvolle vooruitgang wordt geboekt in het proces tot heiligverklaring.

Hij zeide echter dat tot nu toe er geen wonderen zijn geschied die voldoende duidelijk getuigenis zijn van de bemiddeling van kardinaal Newman. Men moet door gebed zulke tekenen van God vragen, aldus de vice-postulator.

Formeel is het proces van de zaligverklaring in Mei van dit jaar begonnen in de kathedraal van Birmingham. Het Aartsdiocees Birmingham omvat Oxford waar Newman „don" is geweest voordat hij in de katholieke kerk werd opgenomen, en het Oratorium van St. Philipus Neri dat door de kardinaal in 1849 werd opgericht, kort na zijn wijding te Rome.

Mgr. Davis, die vice-rector is van Oscott College, het groot-seminarie van het aartsbisdom, is belast met het verzamelen van bewijsstukken van de heiligheid van de kardinaal. De beschikbare bewijsstukken legt hij voor aan het diocesaan gerecht dat door de aartsbisschop van Birmingham is ingesteld.

De stukken worden later naar Rome, opgestuurd ter beoordeling.

Mgr. Davis bracht biezondere dank aan de „Newman Clubs" van de Amerikaanse Universiteiten. Deze clubs begonnen met een door de kerk goedgekeurd gebed tot kardinaal Newman te laten circuleren. Pas tien jaar later is men ook in Engeland hiertoe overgegaanvermelding van alle gunsten verkregen door bemiddeling van Kardinaal Newman wordt door de vice-postulator ingewacht Op deze wijze oordeelt de gehele kerk over zijn heiligheid.

Veel belang wordt gehecht aan gevallen van bekering door het lezen van de werken van Newman. Mgr. Davis vertelde van een brief die hij ontvangen had van de dochter van een Protestantse domine die verklaarde dat haar vader iedere avond uit Kardinaal Newmans werken las en haar dezelfde liefde en toewijding voor deze werken leerde.

Sinds Mei zijn 60 tot nu toe onbekende brieven van de kardinaal aan het licht gekomen. Gevraagd wordt dat fotocopieen van dergelijke privecorrespondentie naar Oscott College worden opgezonden. Aan het gerecht moeten alle geschriften van de „candidaat-heilige" worden overgelegd zodat het kan oordelen over zijn orthodoxie in de leer.

Deze brieven zullen wellicht op bezwaren stuiten bij de z.g. „advocaat van de duivel". Deze bezwaren zullen misschien bevatten dat de kardinaal overdreven gevoelig was en vaak melancholisch.

Uit pas ontdekte brieven werden door de vice-postulator, passages aangehaald die er op wijzen dat de kardinaal goedgehumeurd was.

Mgr. Davis wenst ook te weten of er prive devoties zijn voor de kardinaal, zo als de gebeden van de beroemde Geestelijke John Rickaby en anderen. „Het getuigenis van de levende kerk, wordt duidelijk door de gebeden van de gelovigen uit vele landen; en zij worden verhoord door Christus, die door de wonderen en genade zijn wil toont". (N.C.).

Voorlopig voldoende Uranium beschikbaar voor de produktie van kernenergie

Geneve. —. De wereld kan er voorlopig van op aan dat er voldoende uranium beschikbaar is voor produktie van kernenergie, zo **blijkt uit rapporten** die op de Geneefse atoomconferentie zijn ingediend door de Amerikanen Johnson en de Fransman Mabile.

Zij gaven een overzicht van de voorraden waarover hun landen beschikken. Johnson betreurde het dat er geen ramingen uit communistische landen zijn, zodat nog geen volledige inventaris kan worden opgemaakt. Hij raamde de huidige uraniumreserves van de Westelijke wereld op twee miljoen ton. Hij verwachtte, dat de nog te ontdekken uraniumlagen zeker een zelfde hoeveelheid hieraan zullen toevoegen.

Op het ogenblik produceren de Westelijke uraniumfabrieken (waarvan 28 in de Ver. Staten)) circa 35.000 ton uraniumoxyde per jaar. Volgend jaar zal de produktie tot 42.000 ton stijgen.

Frankrijk is op het ogenblik de grootste uraniumproducent in Europa, zo zeide Mabile. Na 1961 zal Frankrijk geen uranium meer behoeven in te voeren. Op het ogenblik produceert Frankrijk 550 ton uranium. De produktie zal in 1962 tot 1.500 ton zijn gestegen, waardoor de voorziening van de eigen behoeften voor de komende tien jaar in ieder geval verzekerd zal zijn.

De gevolgen van straling op het zenuwstelsel

Geneve. — Een bij de atoomconferentie te Geneve ingediend Russisch rapport over de gevolgen van straling op het zenuwstelsel opent de mogelijkheid van een geheel nieuwe behandeling van ziekten tengevolge van straling.

Men was van oordeel, aldus het rapport, dat het zenuwstelsel bestand was tegen straling, omdat men nooit beschadiging van zenuwen had kunnen constateren. Russische, communistisch-Chinese en Bulgaarse geleerden hebben echter vastgesteld, dat zelfs een zeer zwakke straling binnen twintig minuten het zenuwstelsel aantast. Na een aantal proeven met vogels en andere dieren kwamen de geleerden tot de conclusie, dat het zenuwstelsel de zetel kan zijn van een aantal dodelijke stralingsziekten.

Tot dusver meende men, dat het zenuwstelsel beweek tengevolge van een aantasting elders.

In het rapport wordt erop gewezen, dat de dood ook het gevolg kan zijn van schade aan andere organen, die aan straling hebben blootgestaan.

De Rassenincidenten in Londen

Londen. — Premier van Jamaica, Norman Manley, die in Londen is voor besprekingen in verband met de relletjes tussen blanken en kleurlingen die zich de laatste tijd in Engeland hebben voorgedaan, heeft gisteravond op een bewogen vergadering van 1.500 Westindiërs en andere kleurlingen in Londen de niet-blanken opgeroepen verdraagzaam te zijn. Dan zal men ook verdraagzaam zijn tegenover u, zo zei hij.

Manley voegde hier nog aan toe, dat beperking van de immigratie in Engeland „een verachtelijk bukken voor geweldpleging en kwaad" zou zijn.

Dr. Lacorbiniere, vice-premier van de Westindische federatie, die eveneens in verband met de rassenrelletjes naar Londen is gekomen, gaf de verzekering dat zijn besprekingen met de Britse regering buitengewoon goed geslaagd zijn. De regering zal al het mogelijke doen om herhaling van de gebeurtenissen van de afgelopen dagen te verhinderen, „doch er valt nog ontzettend veel door de Westindiërs zelf te doen", zo zei hij.

Aantal werklozen in AMERIKA daalde in augustus

Washington. — Het aantal werklozen in de Verenigde Staten is blijkens eeen bekendmaking van de Amerikaanse regering in augustus met 600.000 gedaald. De daling van de werkloosheid was in augustus evenwel minder groot dan gewoonlijk in deze tijd van het jaar.

Het aantal werklozen daalde in augustus tot 4.699.000. Houdt men rekening met seizoensfactoren, dan is de werkloosheid in de Verenigde Staten na de oorlog slechts een keer groter geweest, nl. in 1949, toen het werklozencijfer ongunstig beinvloed werd door een staking in de kolenindustrie.

Volgens berekening van de departmenten van handel en arbeid waren de vorige maand 7,6 procent van de beroepsbevolking werkloos, het vorige hoge werkloosheidspercentage was 7,5 dat in Apri j.l. werd bereikt. In oktober 1949 bedroeg het aantal werklozen eveneens 7,6 procent van de beroepsbevolking.

Dertig jaar „Foreign Office"

Boek vol heimwee naar tijdperk van de „oude diplomatie"

ERNEST BEVIN

(Van een bijzondere medewerker

Als Sir George Gilbert Scott zijn zin had gekregen, dan was het Britse ministerie van buitenlandse zaken nu gehuisvest geweest in een geweldig Gothisch bouwwerk. Maar Lord Palmerston, die er prat op ging sinds zijn schooltijd geen boek meer te hebben gelezen, wilde er niet van horen. Het ontwerp moest Italiaans zijn. De Gothische schets werd toen gebruikt voor St. Pancras Station Hotel en het Foreign Office belandde in een palazzo. Een foto van dit gebouw, dat zich spiegelt in een idyllisch vijvertje, prijkt op het stofomslag van een boek, dat John Connell aan „The Office" heeft gewijd. Die foto zou een ogenblik het vermoeden kunnen wekken, dat wij hier te maken hebben met de mémoires van een diplomaat, die zijn pensioen niet wil verliezen. Een halve eeuw geleden was het n.l. niet bevorderlijk voor een verzorgde oude dag om met betrekking tot het Foreign Office over andere dingen te schrijven dan over de architectuur van het gebouw. Maar die periode behoort al lang tot het verleden en mr. Connell is bovendien geen diplomaat. Hij is een Schot, die jarenlang als journalist in Londen heeft gewerkt en die nu een overzicht heeft geschreven van de Britse buitenlandse politiek in de jaren 1919—1951 en van de mannen, die deze politiek voor hun verantwoording hebben genomen *).

De eigenlijke heldin van het boek is in de beschreven periode al dood. Het hele relaas van John Connell wordt namelijk gekleurd door een stille heimwee naar „de oude diplomatie" en die was in 1914 van het toneel verdwenen. De „oude diplomatie", zoals Connell die opvat, is niet gelijk aan de geheime diplomatie, de „secret agreements secretly arrived at". De beslotenheid is er wel een kenmerk van, maar niet voor het hele proces. Alleen de onderhandelingen zouden in afzondering gevoerd moeten worden, maar dan ook in een zeer rigoureuze afzondering. Niet alleen tegen de schijnwerpers van de publiciteit zouden de diplomaten beschut moeten worden, maar ook tegen de bemoeizucht van andere departementen. Het resultaat van hun werk zou echter weer volledig ter discussie mogen staan. Met andere woorden dus: „open agreements secretly arrived at". Connell ziet de diplomatie niet als een exclusieve bezigheid voor aristocraten, maar hij vindt wel, dat de diplomatie beter aan haar doel beantwoordde, toen aristocraten er zich nog in hoofdzaak mee occupeerden.

Zijn boek zal bepaald geen standaardwerk worden. Hier en daar wordt er wel vermakelijk in geroddeld, maar zo'n enkele passage zegt in een boek over diplomatieke onderwerpen niet veel. Verrassende onthullingen ontbreken geheel en al. Toch is „The Office" een vlot en leesbaar boek.

De eerste figuur, die wij in levenden lijve ontmoeten, is Lord Curzon, wiens vaak zeer ambitieuze plannen telkens door een ironisch duiveltje zijn verijdeld. Zo bood hij als minister van buitenlandse zaken de koning en de koningin van Portugal eens een lunch aan. Alles ging goed, totdat de butler, na afloop van de maaltijd, rondging om de gasten vuur te geven. De aansteker, die de man gebruikte, was pas gevuld. De butler boog zich naar de koningin van Portugal en niet alleen de koninklijke sigaret ging branden, maar ook de rand van de koninklijke hoed en de koninklijke voile vatten vlam. Lady Curzon was zo diep in gesprek met de koning van Portugal, dat zij het incident eerst niet opmerkte. Lady Cunard stoorde zich aan geen protocol en krijste over de tafel: „Gracie, Gracie! De koningin van Portugal staat in brand!" — „Is het heus?", zei Lady Curzon met een stem, waarin een wereld van misprijzen lag besloten.

Het is altijd nog nuttig na te lezen welke persoonlijkheden en losse groeperingen bepalend zijn geweest voor de schepping van het „appeasement"-klimaat, waarin „München" mogelijk werd: de Astors en hun „Cliveden set", de jonge vrienden en leerlingen van Lord Milner, de aartsbisschop van Canterbury en de hoofdredacteuren van „The Times" en „The Observer", respectievelijk Geoffrey Dawson en J. L. Garvin. De wonderlijke onttakeling van de Britse buitenlandse politiek, die voor een deel het werk was van deze welmenende warhoofden en die culmineerde in het heengaan van Anthony Eden en Lord Cranborne, wordt door Connell geheel en al beschreven vanuit het standpunt van de Churchillliaan.

Een hele reeks persoonlijkheden paradeert door het boek van Connell: twee leden van de departementale staf, Vansittart en Wigram, naar wiens goede raad niet geluisterd werd, en verder een lange reeks ministers.

De figuur, die door Connell, ondanks boven beschreven heimwee, met de meeste warmte wordt getekend, is zonder twijfel Ernest Bevin, de massieve vakbondsleider. De grootste verdienste van Bevin als minister van buitenlandse zaken is geweest, dat hij onmiddellijk het belang heeft beseft van een rede, die zijn Amerikaanse collega op 5 juni 1947 voor de Harvard University hield. Zonder Ernest Bevin was er misschien nooit sprake geweest van de Marshall-hulp.

Connell neemt wat al te grif aan, dat nu ook alle andere beslissingen van Bevin een geniaal inzicht verrieden. Maar het is onmogelijk niet zijn sympathie voor „Ernie" te delen, als men de Britse kolossus ziet en hoort polemiseren met Molotov. Tijdens een vergadering van de ministers van buitenlandse zaken te Londen in 1947 kreeg Bevin genoeg van de negativiteit en de halsstarrigheid van de Russische minister. Op een gegeven ogenblik, zo vertelt Connell, legde hij zijn zware eeltige knuist op tafel naast de smalle, witte hand van Molotov en zei: „U begrijpt geen snars van de arbeidersklasse; u hebt uw hele leven geen enkele dag werkelijk geploeterd."

H. J. NEUMAN

*) John Connell „The Office ", a study of British Foreign Policy and its Makers 1919—1951." London 1958 Allan Wingate (25 sh. net).

Argentijnse zakenlieden brachten bezoek aan Nederland

Den Haag. — Begin deze week is een groep van 36 Argentijnse zakenlieden uit Londen te Amsterdam aangekomen voor een bezoek aan Nederland. Het gezelschap staat onder leiding van Miguel Scolni, voorzitter van de Kamer van naamloze Vennootschappen en van de kamer van koophandel te Buenos Aires.

Allereerst was er voor de Argentijnen een ontvangst georganiseerd door de kamer van koophandel te Amsterdam, waar kennis werd gemaakt met zakenmensen uit de hoofdstad. De kamer van koophandel van Rotterdam bood de bezoekers een lunch aan, gevolgd door een boottocht door de havens. Ook werden zij officieel door de burgemeester van Rotterdam, mr. G. van Walsum ten stadhuize ontvangen. Vanmorgen werd Scolni ontvangen door de gemeentesecretaris van Amsterdam, mr. J. van den Berg.

De gasten reizen vandaag naar Eindhoven voor een bezoek aan de opname-studio's van Philips. Te Eindhoven zal hun een officieel Dejeuner worden aangeboden. Daarna verlaten de Argentijnen per auto Nederland voor een bezoek aan de wereldtentoonstelling te Brussel.

Ontdekking van jonge Spaanse speleologen

De grootste onderaardse zaal van heel Europa

Het gebergte rond Santander blijkt hol te zijn

Jonge Baskische grotonderzoekers hebben in de Spaanse landstreek Biscaye een onderaardse zaal ontdekt, die de grootste is welke men tot nog toe in Europa heeft aangetroffen.

(Van een correspondent in Spanje)

De kennis van de fantastische, welhaast irreële wereld, die zich openbaart in de diep onder het aardoppervlak verborgen grotten en spelonken, is sinds kort weer uitgebreid door een belangrijke ontdekking in de Spaanse landstreek Biscaye. Daar zijn jonge Baskische grotonderzoekers na maandenlange intensieve voorbereidingen afgedaald in de grootste tot nog toe bekende onderaardse zaal van Europa. Na een gevaarvolle afdaling van meer dan driehonderd meter belandden zij in een enorme ruimte van een grillige en indrukwekkende formatie. Bij nader onderzoek bleek deze enorme grot vijfhonderd meter lang, driehonderd meter breed en tenminste tachtig meter hoog. Van het torenhoge plafond dropen de wonderlijkste stalaktieten naar beneden. Enkelen daarvan raakten de grond en vormden pilaren als in een kathedraal. Nadere gegevens zijn door de speleologen nog niet verstrekt. Zij werken aan een uitgebreid rapport dat aan de internationale speleologische vereniging zal worden voorgelegd. In zeer kort bestek hebben zij reeds verslag van hun bevindingen gedaan aan de Baskische afdeling van dit genootschap en daaraan ontlenen wij voorlopig enkele details.

Het gebergte rond Santander blijkt hol te zijn. Jaar in jaar uit ontdekken grotonderzoekers nieuwe door het water uitgesleten holten in de uitlopers van de Picos de Europa. Zij doen daarbij dikwijls uitermate belangrijke vondsten. Nog onlangs ontdekten zij bij Santimamine een nieuwe grot met prehistorische schilderingen, die veel overeenkomst vertonen met die van de Cuevas de Altamira. Men had er ditmaal niet zoveel tijd voor nodig om de authenticiteit van deze schilderingen vast te stellen, zoals eertijds, aan het einde van de vorige eeuw in Altamira, toen men bij het beschouwen van de fraaiste, de zuiverste en meest indrukwekkende rotstekeningen van de wereld, jaren nodig had om te geloven dat men hier niet met vervalsingen van doen had. Deze „Sixtijnse kapel van de prehistorische kunst" — zoals de grotten van Altamira genoemd worden — is in het Aurignacenser en Magdalenenser tijdperk bewoond geweest en in Santimamine is men tot eenzelfde conclusie gekomen. IJverig blijft men speuren naar nieuwe tekenen van de prehistorische mens, die zich genesteld heeft aan de kusten van de Golf van Biskaye.

De pas ontdekte grot is zeker nooit bewoond geweest, zelfs nooit eerder door mensen betreden. De speleologen uit Pamplona, die de vondst hebben gedaan, hebben vijf uur nodig gehad voor de driehonderd meter diepe afdaling in de monding van deze zaal. Zij hebben daarbij gebruik gemaakt van aluminium ladders, van staalkabels en touw. Hun weg voerde steiler omlaag dan de stalen constructie van de Eifeltoren en was even lang. Er is moed voor nodig een steile bergwand te beklimmen. Er is nog meer moed voor nodig om met een volkomen onbekende bestemming af te dalen in een loodrechte gaping in de grond. In het onderaards gewelf, waar de onderzoekers belandden, heerste een ijzige koude, van tien graden onder nul, als in een enorme ijskelder. Het water van het onderaards kanaal, dat in een uitgesleten bedding in de stenige bodem stroomde had een zeer hoog zuurgehalte. Elk geluid dat de onderzoekers maakten werd duizendvoudig en sonoor weerkaatst tegen de grillig gevormde wanden en de dreigende echo werd vervormd door de stalagmieten en stalaktieten.

Door hun onverschrokkenheid bezitten de Spaanse grotonderzoekers een grote faam in de wereld. De Spanjaard is van nature fatalistisch, hij bemint het gevaar en is altijd bereid zich in een onbekend avontuur te storten. Deze eigenschappen hebben hen vier eeuwen geleden tot de grootste ontdekkingsreizigers van de wereld gemaakt. Geen ander volk zou een zo fantastisch avontuur als Cortes' verovering van Mexico hebben aangedurfd of overleefd. De Spanjaard beschikt over een grote tegenwoordigheid van geest, een snelle reflex en deze eigenschappen paart hij aan grote moed; tenminste als hij de onderneming, waarvoor deze eigenschappen worden gevergd, de moeite waard vindt. Anders gaat hij in de schaduw onder een boom een sigaretje roken of een teug wijn drinken en kan de hele wereld hem gestolen worden.

De ontdekking van de grootste onderaardse zaal van Europa heeft grote belangstelling getrokken bij het internationaal genootschap. De voorheen als grootste bekend staande grot, die geheel werd onderzocht, beslaat slechts een vierde van de oppervlakte van deze. De grote vraag is thans of er een ondergrondse verbinding bestaat tussen de vele grotten die men thans reeds in het gebergte rond Santander heeft gevonden. Men neemt aan dat het water dat voor de uitholling van deze ruimten heeft gezorgd, zich een weg heeft gebaand van grot naar grot. Het is evenwel niet bekend of deze watertunnels ook voor mensen toegankelijk zijn

Libanese premier wederom aan aanslag op zijn leven ontsnapt

Beiroet. — De Libanese premier, Sami Solh, is wederom ontsnapt aan een aanslag op zijn leven. Onder twee politiewagens die voor zijn auto uitreden, is een landmijn ontploft. Acht politiemannen werden gewond.

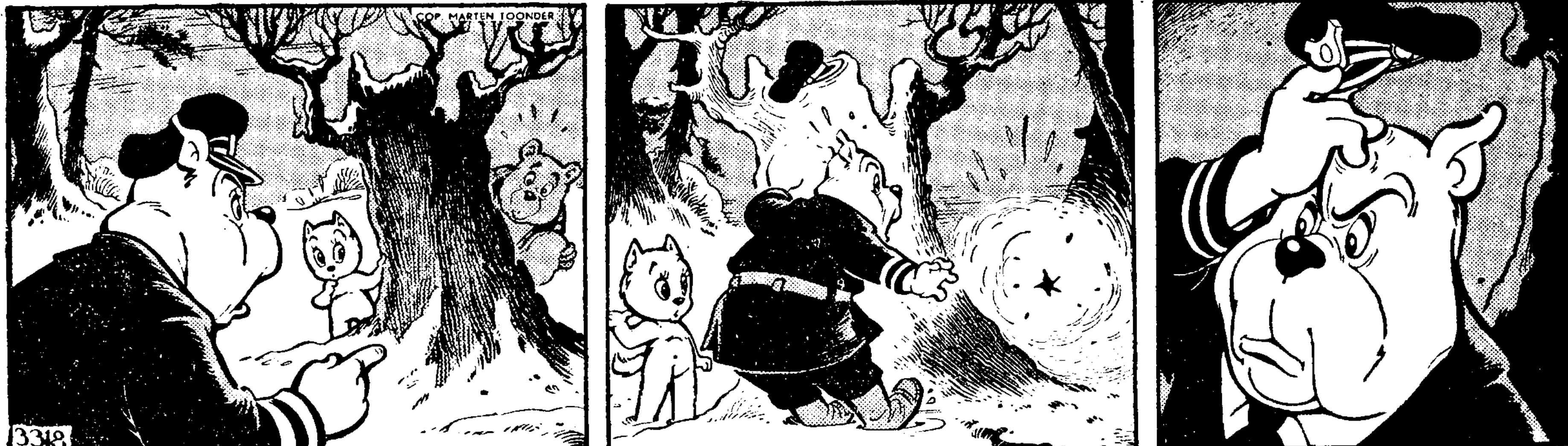
Op 28 juli is een soortgelijke aanslag op de premier gepleegd. Toen kwamen vijf mensen om het leven en bleef de premier eveneens ongedeerd.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

70-40. Bij de ingang van het ravijn strijden Eric's dapperen een wanhopige strijd. Moedig tracht het handjevol mannen stand te houden tegen de piraten. Svein is opnieuw in zijn element en met vreugde neemt hij wraak voor de vernedering van enkele ogenblikken geleden, toen hij het op een lopen moest zetten. De Noorman is overal, waar de strijd het hevigst is. Het bezorgdheid merkt hij, dat zij steeds vlugger worden teruggedrongen. Wanneer dit zo doorgaat, zal zijn plan mislukken. Dan strijden zij hier, in dit onherbergzame ravijn, hun laatste strijd! „Standhouden, Svein!" schreeuwt hij naar de reus. „We moeten hen tegenhouden!" Maar Svein heeft geen aanmoediging nodig. Met een rauwe kreet schudt hij twee tegelijk van zich af en ongenadig hakt hij met zijn zwaard erop in. Doch Ondur's piraten zien eindelijke de zege in het verschiet. Met een luid geschreeuw stormen zij opnieuw op het kleine troepje in, vastbesloten de vijand thans te vernietigen. Maar dan heft Eric plotseling de hand op. Het afgesproken teken met Axe en Aranrod! En in de grootste spanning kijkt hij omhoog, langs de rotswand!

Heer Bommel gaat het overdoen

3318 Commissaris Bulle Bas was iemand, die rechtlijning dacht en handelde.

En nu hij een rechte lijn tussen de diefstal van de vaas en de vreemde gedragingen van Heer Bommel had ontdekt, ging hij recht op zijn doel af.

„Halt!" herhaalde hij. „Verroer je niet! Wat heb je daar uit die holle boom gehaald? Verschuil je maar niet achter die stam, Bommel, ik heb je in de gaten!"

Met ferme schreden kwam hij naderbij. Toen, plotseling, loeide er een windstoot door de dorre takken, er klonk een ploffend geluid en...... weg was Heer Bommel.

Met een gesmoorde uitroep snelde de commissaris toe.

„Wegduiken, huh?" gromde hij, achter de stam kijkend. „Dat zal je niet..." ....

De woorden bestierven hem op de lippen, toen hij ook daar geen spoor meer van Heer Bommel kon ontdekken.

„Da's sterk", hijgde hij. „zo zout heb ik het nog nooit gegeten!"

Hij keek in de holle boom, waar Heer Bommel zijn gevulde gestalte toch onmogelijk in had kunnen persen en wroette zelfs overspanner tussen de dorre bladeren, die daarin lagen. Maar hij vond slechts overwinterende insecten, die verontwaardigd een goed heenkomen zochten. ...

„Da's sterk", herhaalde hij, „hij kan toch onmogelijk in de lucht zijn opgelost!" ...

Weinig vermoedde de realistische politieambtenaar, dat hij hiermee dicht bij de waarheid was.

De produktie van ruwe olie in de vrije wereld

New York. — De produktie van olie in de vrije wereld is, na een lange periode van daling, in juni gestegen en wel met 300.000 barrels per dag, aldus het „Oil and Gas Journal".

De totale produktie bedroeg 15.004.300 barrels per dag, waarvan 6.341.000 barrels per dag in de Verenigde Staten werden geproduceerd. De Canadese produktie steeg tot ca. 420.000 barrels per dag, die van Venezuela tot 2.545.800 barrels per dag.

De produktie van het Midden-Oosten als geheel steeg tot 4.156.800 barrels per dag. In Saoedi-Arabië daalde deze tot 951.300 barrels per dag, in Qatar tot 161.000 barrels per dag. Deze dalingen werden echter meer dan gekompenseerd door stijgingen. In Koeweit tot 1.383.200 barrels per dag, in Iran tot 794.000 en in Irak tot 755.700 barrels per dag.

Angola, een Portugese bezitting aan de westkust van Afrika, is tot de landen gaan behoren, die olie in kommerciële hoeveelheden produceren. De produktie bedraagt 4000 barrels per dag; deze wordt verzorgd door een maatschappij, die wordt beheerd door de regering en de Belgische maatschappij Petrofina.

De invoer van ruwe olie in de V.S. was in juli lager dan de toewijzing volgens het vrijwillige programma tot beperking der olie-invoer. Dit is nu reeds voor de tiende achtereenvolgende maand het geval.

De invoer bedroeg in juli 829.400 barrels per dag, dat is 104.700 barrels per dag minder dan de toewijzing voor juli. Deze invoer was tevens 388.600 barrels per dag of 31,9% lager dan in juli 1957.

Sir FOOT naar Nicosia teruggekeerd

Nicosia. — De gouverneur van Cyprus, Sir Hugh Foot, is gisteren uit Londen naar Nicosia teruggekeerd na besprekingen met Britse regeringsleiders.

In Griekse kringen op Cyprus is men van mening, dat de reis van gouverneur Foot, naar Londen op niets is uitgelopen. Men vermoedt dat veel van zijn voorstellen, zoals het weer toelaten van aartsbisschop Makarios, zijn afgewezen door de Britse regering. De enige hoop die de Griekse Cyprioten nog rest, zegt men, is een beroep op de Verenigde Naties.

Sowjet-Unie biedt Libie financiele en technische hulp aan

Benghazi. — De Sowjet-Unie heeft financiële en technische hulp voor de economische ontwikkeling van Libië aangeboden. Het aanbod is in studie en binnenkort kan een besluit van de Libische regering worden verwacht, zo heeft een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken in Benghazi verklaard.

De Sovjet-Unie heeft versterking van de economische banden door middel van een handelsovereenkomst voorgeslagen en zij heeft leningen met een lange looptijd tegen een lage rente aangeboden, zo voegde de woordvoerder hieraan toe.

Zal Brits Guyana toetreden tot West-Indische Federatie?

Georgetown. — De wetgevende raad van Brits Guyana heeft de regering verzocht zich te beraden over toetreding tot de West-Indische federatie, nadat deze de Status van Dominion zal hebben gekregen en Brits Guyana zelfbestuur, mits de wens van het volk bij volksstemming tot uiting is gekomen. Een amendement in deze zin op een motie van Forbes S. Burnham, de leider van het Nationale volkscongres, waarin de regering gevraagd werd terstond met de federale regering in onderhandeling te treden over aansluiting van Brits Guyana bij de West-Indische federatie, werd met tien tegen zeven stemmen aangenomen.

Incidenten in de LIBANON

Beiroet. — Libanese politie heeft twee mannen, die in een met wapens geladen personenauto reden, in de nabijheid van het presidentiële paleis in Beiroet gearresteerd. Zij verklaarden tegenover de politie vergunning voor dit wapenvervoer te hebben, doch dit bleek onjuist te zijn.

Bij een botsing nabij Sidon, in Zuid-Libanon, zijn, naar door de politie te Beiroet bekend werd gemaakt, vier bewapende regeringsgezinde burgers en een opstandeling gedood. Voorts werd een man gewond en zijn twee politiemannen ontvoerd.

Arkansas onderzoekt „communistische" invloed bij NAACP

Op uitdrukkelijk verzoek van gouverneur Faubus heeft het parlement van de Amerikaanse staat Arkansas een bedrag van 20.000 dollar beschikbaar gesteld voor een onderzoek naar „communistische invloeden" bij de afdeling-Arkansas van de N.A.A.C.P Dit meldt United Press Internationaal.

De N.A.A.C.P., de nationale vereniging ter bevordering van de belangen van kleurlingen, is de tegenstander van het bestuur van de middelbare school te Little Rock in het geschil, dat thans voor het Opperste Gerechtshof in Washington aanhangig is. Het geschil gaat over de vraag, of met de invoering van de gelijkheid der rassen in Little Rock mag worden gewacht of niet.

—:—

Washington. — In Washington is bekendgemaakt, dat de Ver. Staten aan nationalistisch China 21.5 miljoen dollar zullen lenen voor de bouw van een dam met krachtcentrales en een bevloeiingsproject in het Noordwesten van Formosa.

Wens van Moeder Clara Fey is in vervulling gegaan

De schaapherder en de kardinaal

(Bijzondere correspondentie uit Rome)

Wanneer U zoudt willen weten, hoe de oude schaapherder ertoe kwam om met een fles Spumante naar de kardinaal deken van het H. College te gaan, de kurk tegen het plafond deed vliegen en zei: daar moet op gedronken worden — als U wilt vernemen, dat een bijzonder serieuze processie geen kijkers trok, kille vis en kille kip door elkander geserveerd werden en een nieuwsgierige Jezuïetenpater de H. Liturgie redde — indien U en passant kennis wilt nemen van een klein, maar merkwaardig spel der historie, dan kan het volgende U misschien een behulpzame hand bieden.

De buurtschap Castelgiuliano telt om en nabij de 900 inwoners, waarvan er — let wel — drie slecht ter been zijn: een oude grootmoeder en twee onlangs geboren wichten. Op het naburig kasteel woont markies Patrizi, wiens geslacht trots gaat op de erfelijke en fraaie titel van „Vaandrig der Heilige Roomse Kerk". Het dorp kan men op de kaart zeker niet en in de werkelijkheid slechts bij puur toeval vinden.

Een dezer dagen was Castelgiuliano voor enkele uren internationaal, en sinds de dood van Hare Doorluchtigheid Markiezin Patrizi (ene Prinses Odescalchi van haar zelf) heeft men er niet zoveel in hoogheid gezetenen bij elkaar gezien. De bisschop kwam de pastoor en drie kersvers aangekomen nonnetjes installeren. Castelgiuliano valt onder het bisdom Santa Rufina en de bisschop is de Fransman kardinaal Tisserant, deken van het H. College. De nieuwe pastoor is een Slowaak en de zusters vertegenwoordigen drie verdere nationaliteiten. Bij de plechtigheid fungeerden als troondiakens een Nederlandse en een Italiaanse prelaat. Op een extraterritoriale Jezuïetenpater van Radio Vaticana, die, door pure (beroeps) nieuwsgierigheid gedreven, Castelgiuliano ontdekt had, werd terstond beslag gelegd voor de liturgie, omdat het de subdiaken niet gelukt bleek de weg door de rimboe te vinden.

De negenhonderd Castelgiulianen hadden zich voor de komst van de kardinaal en het daarmee samenvallend feest van hun patroonheilige Pipo il Buono (de H. Philippus Nerius) in het muziekleven gestort. Toen de auto van de kardinaal het plein opreed, verliep de laatste repetitie van het Agnus Dei der jeugd-K.A. in de zenuwen achter de kerk, maar er vóór werden hemel en aarde luide en uit koperen mond geëerd door een Marialied, want dat deed het toevallig het beste op het repertoire van de inheemse fanfare.

Bij Italianen betekent „plechtig" tevens „langdurig". De bisschop en de pastoor hebben hun kudde het volle pond, de niet-afgestreken maat gegeven. De solemnele hoogmis met het installatie-ceremonieel mocht op twee preken bogen en de jeugd-K.A. der Schola heeft het voorgenomen programma tot de laatste noot gezongen. Toen na ruim anderhalf uur de kardinaal de zegen gaf, maakten allen zich vreugdevol op om nù hun patroon San Filippo te gaan eren met de deftigste processie door het dorp sinds mensenheugenis.

Achter het meer dan levensgrote en zuiver gipsen conterfeitsel van de heilige ging de pastoor met de relikwie, schreden de kardinaal, de gasten, de landheer, de nonnetjes. De fanfare blies hét lied, bruidjes strooiden, jongetjes zongen en alle inwoners met de kinderen aan de hand of op de arm volgden. Daarom waren er geen pieuze toeschouwers op het plein of in de 2 straten van Castelgiuliano, behalve het grootje, dat intussen nog een oog moest houden op de twee borelingen.

Na afloop van de processie is er nog een vaderlandse ceremonie geweest bij het monument der gevallenen. Het gelukkige dorp had slechts vier zonen verloren... in de oorlog van '14-'18. Waar het verdriet met de tijd sleet, kon de welsprekendheid haar Pegasus vrij bestijgen. Hetgeen geschiedde.

Om eerlijk te zijn, op de maaltijd, welke de pastoor zijn gasten aanbood, waren wij, zij het uit gebrek aan adelsbrieven, zij het missend de talaar of de uniform, niet gevraagd. Toch kunnen wij U mededelen, dat de kok en de kokkin, inboorlingen en hoeders van schapen, door hun zenuwen heen waren. Gevolgelijk waren de schotels koud en werden maar allemaal tegelijk opgediend, waardoor het feestprogram van de pastoor vernietigd werd, maar allerminst de stemming van de charmante Franse kardinaal en de overige gasten. De kok zou echter geen vrijgeboren inwoner van Castelgiuliano geweest zijn, als hij niet onder de (pakjes) pudding met twee flessen Spumante binnen gekomen was om met Sua Eminenza persoonlijk te klinken, waarna de anderen zich over de rest mochten ontfermen.

Toen de eerwaarde Josef Medovy zijn benoeming tot pastoor in Castelgiuliano had gekregen, schreef hij het nieuws aan een bevriende Weense kloosterlinge van de Congregatie van het Arme Kindje Jezus. Hij voegde eraan toe, dat enkele zusters in zijn parochie veel goed werk zouden kunnen doen en half schertsend: „werk, geknipt voor jullie Congregatie."

Veertien dagen later stond, tot eindeloze verbazing van de Slowaakse priester, de Generale Overste, die in het Limburgse Simpelveld haar hoofdkwartier heeft, met haar vicaresse in Castelgiuliano. Zij kwamen de zaken eens opnemen. Later dicteerde de eerwaarde moeder haar secretaresse: „Vier zusters naar C. na overleg met de kardinaal." De kardinaal zei, dat de Generale Overste als geroepen kwam. Hij had al geruime tijd uitgezien naar een geschikte Congregatie voor een uitgebreide taak in zijn bisdom. Castelgiuliano was dan maar een begin. Beiden hebben lang en ernstig gepraat en de volgende dag had de secretaresse van de Generale Moeder assistentie nodig. Het bisdom Santa Rufina ligt in de landhervormings- en ontginningsstreek van de Maremmen. Kardinaal Tisserant is doende daar een groot plan te realiseren: onder de kolonisten is een gedegen religieus en een gedegen vakonderwijs hoognodig. Daarom had de kardinaal een stichting in het leven geroepen om het elementaire en het middelbare landbouwonderwijs en het landbouwhuishoudonderricht op brede schaal te gaan opzetten. Zelfs internaten staan in het bestek. De leiding van dit hele werk wilde hij opdragen aan een Congregatie, die daartoe de capaciteiten had. Het was de voortvarende Overste geweest, die hem op haar Congregatie attent gemaakt had. Toen de overeenkomst gesloten was, heeft de kardinaal er toch nog naar geïnformeerd, hoe het kwam, dat de eerwaarde moeder zo snel was ingegaan op een half ernstig, half schertsend verzoek in een brief, die niet aan haar gericht was. Toen zij die brief doorgestuurd gekregen had uit Wenen, zo vertelde zij, was haar een in de Congregatie levend verhaal te binnen geschoten. De stichteres der Congregatie, Moeder Clara Fey, had altijd de wens gekoesterd, dat haar zusters zich ook in Italië zouden vestigen, omdat het doel van haar stichting als „geknipt was" voor de situatie en de noden van dat land. Het was er evenwel nooit van gekomen. „En hier lag nu wellicht onze kans, Eminentie". Een grootse kans, beaamde de kardinaal.

Op het feest van St. Philippus Nerius nam het werk van de zusters een nog bescheiden aanvang in Italië en ging de wens van Moeder Clara Fey in vervulling. Dat alles lag verborgen onder het heerlijke oppervlak van het Castelgiuliaanse feest. Maar mgr. Damen openbaarde het ons, de Nederlandse prelaat, die met de kardinaal was meegekomen en die Uw correspondent, verstoken van adelsbrieven, talaar en uniform als hij is, ook de geheimen van de kille kip, de kille vis en de fles Spumante van de oude schaapherder vertelde. En daarmee is het verhaal rond.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

„Heeft u gebeld, mijnheer Greenholtz?" had zij gespeld, zo onschuldig mogelijk kijkende.

De heer Greenholtz ritselde reeds met drie bankbiljetten en zocht nog naar wat klein geld.

„Zie zo, jongedame," had hij gezegd. „Ik heb er schoon genoeg van, begrepen? Je mag blij zijn dat ik je niet zonder salaris op straat zet."

Vic (die geen vader of moeder meer had) wilde al haar mondje open doen om te vertellen, dat ze gemaakt van streek was geweest, doordat haar moeder zo'n heel ernstige operatie moest ondergaan en dat zij haar enige kostwinster was, toen zij het ongezonde gezicht van de heer Greenholtz er eens op aan had gekeken en haar mondje dicht had gedaan. Ze had opeens een ander idee.

„Ik ben het glad met u eens, meneer," had ze plotselijk gezegd. „U heeft schoon gelijk...... als u begrijpt wat ik bedoel."

Mijnheer Greenholtz had even perplex gestaan. Het was hem nog nooit eerder overkomen, dat een ontslagen typiste hem 'n complimentje maakte over zijn juiste handelwijze. Om zich een houding te geven, scharrelde hij wat met het kleine geld, dat vóór hem op tafel lag.

„Ik kom nog elf pence te kort."

„Nou, dat komt dan 'n volgende keer wel eens in orde, of weet u wat," stelde Vic allervriendelijkst voor, „geeft u dat aan 'n arme man!"

„Ik heb geen postzegels bij de hand," zei de heer Greenholtz verontschuldigend.

„Komt er niets op aan. Ik schrijf toch nooit," repliceerde Vic opgewekt.

„Ik kan het u nog nasturen," opperde Greenholtz zonder veel animo.

„O, doet u vooral geen moeite. Maar ik wil wel graag 'n getuigschrift hebben!" plaatste de kordate Victoria.

Nu voelde de heer Greenholtz zich weer paars aanlopen. „Wat voor de drommel zou ik in dat getuigschrift van jou moeten zetten?" kwam hij nijdig uit de hoek.

„De wettelijke vereisten," antwoordde Vic doodlaconiek.

De heer Greenholtz haalde een velletje schrijfpapier naar zich toe en krabbelde er 'n paar zinnen op. Daarop schoof hij het naar Vic. „Is u daarmee tevreden?"

„Mejuffrouw Jones heeft twee maanden als steno-typiste bij mij gewerkt. Zij neemt slordig op en maakt veel fouten. Daar zij haar tijd verbeuzelde, moest ik haar ontslaan."

Vic trok een vies gezicht. „Dat is niet bepaald 'n aanbeveling," merkte ze op.

„Als zodanig was 't ook niet bedoeld," verduidelijkte de heer Greenholtz.

Victoria ontmoette zijn blik met wijd open ogen.

„Ik vind," hernam zij, „dat u toch op z'n minst behoorde te verklaren dat ik volkomen eerlijk en fatsoenlijk ben en niet drink. Ook zou u moeten getuigen dat ik best een geheim kan bewaren!"

„Een geheim bewaren?" lachte Greenholtz schamper.

„Ja zeker, een geheim bewaren!" herhaalde Vic. De heer Greenholtz herinnerde zich nu allerlei brieven van vertrouwelijke aard, die Victoria had opgenomen en uitgewerkt. Het leek hem ten slotte beter de voorzichtigheid niet al te zeer uit het oog te verliezen. Derhalve scheurde hij het eerste velletje aan snippers en greep een schoon papier.

„Juffrouw Jones heeft gedurende twee maanden als steno-typiste bij mij gewerkt. Wegens inkrimping van personeel moest zij worden ontslagen."

„Wat zeg je dáárvan?"

„Het kon beter," antwoordde Vic. „Maar laat ik er genoegen mee nemen."

Op die manier was Victoria Jones met een week salaris (minus elf pence) in haar tasje op het bankje in het Fitz Jamespark verzeild geraakt. Zij was trouwens gewoon een paar sandwiches in een broodjeswinkel te kopen en die — altijd wanneer het droog en zacht weer was — in deze pseudo-landelijke omgeving op te eten.

Toen zij vandaag met haar broodjes bezig was, schoven haar mistroostige gedachten ongemerkt naar de achtergrond en daalde er een heerlijk gevoel van bevrijding in haar hart. Wie weet wat voor aardig kantoor ze nu zou krijgen! Vic leefde altijd in de zevende hemel van verwachting, wanneer ze een nieuw baantje zocht. Je kon immers nooit weten hoe zalig je het nog eens treffen kon?

Juist had ze de laatste kruimeltjes opgevoerd aan drie dikke mussen, die er om hadden gevochten, toen ze in de gaten kreeg, dat er aan het andere einde van de bank een knappe jongen was neergestreken. Stiekem nam zij hem uit haar linker ooghoek op. Wat 'n ongelofelijk aardige jongen! Wat ze zag overtrof werkelijk iedere verwachting. Hij was haast engelachtig knap, maar toch manlijk vastberaden, met een energieke kin en donkerblauwe ogen, die haar — dat dacht ze tenminste — al 'n tijdje met bewondering hadden aangekeken.

Victoria zag er geen enkel bezwaar in met onbekende jongelui op straat 'n praatje te beginnen. Zij verbeeldde zich, dat zij onmiddellijk kon merken wat voor vlees zij in de kuip had en zij wist al te grote familiariteiten dadelijk in de kiem te smoren.

Daarom begon ze hem vriendelijk lachend toe te knikken. De jongeman reageerde even prompt als een marionet, zodra je aan 'n touwtje trekt.

„Hallo," klonk het uit zijn mond, „Je zit hier best. Komt u hier wel vaker?"

„Bijna iedere dag."

„Jammer, dat ik dat niet eerder geweten heb. Was dat uw twaalfuurtje?

„Ja."

„O, maar dan eet u beslist te weinig. Willen we samen nog een worstje gaan halen in de cafetaria, hier vlak bij op de Tottenham Court Road?"

„O, nee, dank u wel. Ik zou onmogelijk meer kunnen eten, vandaag."

Vic had verwacht, dat hij nu zou hebben gevraagd: „Op 'n andere dag wel?"

Doch hij slaakte alleen maar 'n zucht. „Mijn naam is Edward...... en hoe heet u?"

„Vic...... Victoria Jones."

(Wordt vervolgd).

OVER DRIE JAAR:

Nieuwe internationale conferentie over vreedzame toepassing van atoomenergie?

Génève. — Admiraal Lewis Strauss, oud-voorzitter van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie en hoofd van de Amerikaanse delegatie naar de internationale atoomkonferentie te Génève, heeft op een perskonferentie medegedeeld, dat zijn delegatie aan de Amerikaanse regering zal aanbevelen zich uit te spreken voor een nieuwe internationale konferentie over drie jaar over de vreedzame toepassing van atoomenergie.

Strauss was van oordeel, dat de tweede internationale atoomkonferentie, die as. zaterdag afloopt, reeds als een groot sukses kan worden beschouwd.

Dr Williard Libby, lid van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie, verklaarde zich voorstander van het voortzetten van kernproefontploffingen, aldus dr Libby, zouden met name kunnen dienen voor de aanleg van havens, het graven van kanalen, het delven van ertsen, het voortbrengen van radio-aktieve isotopen, en voor de vooruitgang van de chemische industrie. Deze ontploffingen kunnen tegen minder kosten worden teweeggebracht dan door de gebruikelijke middelen. Hij gaf echter toe, dat zijn mening zelfs in de Verenigde Staten niet eenstemmig wordt gedeeld.

Desgevraagd verklaarde dr Libby, dat het gevaar van radio-aktieve besmetting als gevolg van de door hem voorgestelde vreedzame ontploffingen minimaal was. Het gelijktijdige gebruik van het fusieproces (waterstofbom) en van het splitsingsproces (uranium- of plutoniumbommen) zou het volgens dr Libby mogelijk maken de radio-aktiviteit van vreedzame ontploffingen doeltreffend te beheersen.

Naar aanleiding van de Franse mededelingen over de scheidingsmethoden van Isotopen verklaarde admiraal Strauss desgevraagd, dat de produktie van uranium-235 in de Verenigde Staten beschouwd wordt als een zaak van groot militair belang en dat zijn regering niet van plan is het Franse voorbeeld te volgen en gegevens dienaangaande aan de openbaarheid prijs te geven.

League of Mary houdt bazaar

Oranjestad. — Op 13 en 14 september wordt door de League of Mary in het St. Cecilia gebouw te Sint Nicolaas een bazaar gehouden. Er zijn tal van leukeattracties voor volwassenen en kinderen. De toegangsprijs bedraagt slechts f. 0.25.

Don Bosco Gameraclub op excursie

Oranjestad. — Van de heer Mathias Vrolijk vernemen wij, dat de camerclub van Don Bosco zondag haar eerste excursie naar buiten maakt. De leden hebben tijdens dit uitstapje tot opdracht een landschapsfoto te maken. De heer Johnny Fleming heeft de leiding. De club, die een onderafdeling vormt van de jeugdclub Don Bosco telt thans 15 actieve leden en beschikt over een donkere kamer met vergrotingsapparaat.

Hoe zit het met de Pan-Amerikaanse Spelen?

Oranjestad. — Nog steeds heeft de A.S.U. niets gehoord over de nog dit jaar te houden Panamerikaanse Spelen, die in Venezuela worden gehouden. Het wordt de hoogste tijd, dat men van de organisatoren in Venezuela, via de NABLO, die optreedt als Olympisch Comité voor de Antillen, de nodige instrukties krijgt, teneinde een en ander te kunnen voorbereiden. Aruba is in ieder geval van plan deel te nemen met een baseballteam. Wat de reden is van de traagheid bij het binnenkomen van gegevens, is niet bekend. Hapert er misschien het een en ander aan de voorbereidende organisatie?

Eilandsbestuur wil Lloyd Smith eren

Oranjestad. — Van de Voorlichtingsdienst vernemen wij, dat het bestuurskollege van Aruba telegrafisch zijn deelneming aan mevr. Smith heeft betuigd met het overlijden van Lloyd G. Smith, oud-direkteur van de Lago. Tevens werd door het kollege aan mevr. Smith toestemming gevraagd om in de rotonde van de hoofdweg een borstbeeld te plaatsen voor deze onvergetelijke strijder voor het ontwikkelen van harmonische verhoudingen in een welvarend Aruba.

Indien mevr. Smith met dit idee instemt, zal het bestuurskollege zo spoedig mogelijk — behoudens goedkeuring van de Eilandraad — voor de uitvoering van het plan zorg dragen.

RIVER PLATE verslaat JONG ARUBA

Oranjestad. — In een spannende wedstrijd heeft Riverplate gisteravond gewonnen van Jong Aruba met 2-1. De wedstrijd gold voor de competitie A klasse van het voetbaltournooi. Aanvankelijk hadden de jongens van Joong Aruba de leiding genomen, maar nog voor de rust maakte Riverplate het gelijk. In de tweede helft werd het winnende doelpunt gemaakt. Riverplate staat nu weer met 23 punten op de bovenste sport van de competitieladder. Hierop volgen Jong Aruba met 22 en Bubali s.c. met 19 punten.

Riverplate heeft nog twee, Jong Aruba nog 1 wedstrijd te spelen.

Baseballspelers uit Venezuela gearriveerd

Oranjestad. — Vanmorgen liep onze haven binnen een transportschip van de Venezolaanse marine. Aan boord van dit schip bevonden zich onder meer de spelers van het baseballteam van de Universidad Central te Caracas, die hier een drietal wedstrijden zullen spelen en wel vanavond, zaterdagavond en zondagmorgen.

Van de spelers uit de Dominikaanse republiek werd bericht ontvangen dat zij niet kunnen komen zodat het nu slechts een twee landen tournooi wordt.

De voetbalwedstrijd tussen Estrella en La Fama is in verband met deze wedstrijden uitgeteld.

Beslag gelegd op opbrengst voetbalwedstrijd

Oranjestad. — Ten verzoeke van advokaat Royer op Curaçao werd beslag gelegd op de opbrengst van de zaterdagavond door de Aruba Voetbalbond georganiseerde voetbalwedstrijd tussen R.C.A. en Aruba Juniors.

Deze beslaglegging houdt verband met een proces, waarin de AVB gewikkeld was en waarin de bond veroordeeld werd om haar vroegere trainer Herrera zes maanden salaris van ƒ 900,—, dus in totaal ƒ 5400,-- uit te betalen.

Snelle uitbreiding van Russische handel

Moskou. — De buitenlandse handel van de Sovjet-Unie was in 1957 ca. 15 procent groter dan in 1956. Dit blijkt uit statistische gegevens, die door het Russische ministerie van buitenlandse handel zijn gepubliceerd.

Volgens de gegevens, die door het Russische nieuwsbureau Tass zijn verspreid, had de Russische buitenlandse handel in 1957 een waarde van 33,3 miljard roebel (ruim 30 miljard Ned. gulden), meer dan 60 pct van de handel met de communistische landen geschiedde met Oost-Duitsland, China en Tsjechoslowakije. De Sovjet-handel met de kapitalistische landen had in 1957 een waarde van ca 8 miljard Ned. gulden, dit is 24 procent meer dan in 1956. Van deze handel was 40 procent gericht op Finland, Engeland, Frankrijk en West-Duitsland. Een snelle uitbreiding toonde de handel met India, Egypte, Indonesië, Afghanistan en andere Afro-Aziatische landen.

In 1957 werden meer graan, olie en olieprodukten uitgevoerd, terwijl 200.000 Russische auto's werden uitgevoerd naar 42 landen.

Belangrijke besprekingen tussen Amerika en Engeland

Washington. — Op 22 september zullen te Washington belangrijke besprekingen tussen Engeland en de Verenigde Staten beginnen over defensieproblemen. De Engelse minister van defensie, Duncan Sandys, wordt op die datum in de Amerikaanse hoofdstad verwacht vergezeld van zijn voornaamste militaire en burgerlijke medewerkers. Hij zal te Washington o.a. besprekingen voeren met zijn Amerikaanse ambtgenoot, Neil McElroy, en met de stafchef der Amerikaanse strijdkrachten, generaal Nathan Twining.

De onderscheidene inzichten en maatregelen van de Verenigde Staten en Groot Brittannië met betrekking tot de internationale toestand en in het bijzonder in het Verre Oosten en de Stille Oceaan zullen tijdens de beraadslagingen tussen McElroy en Sandys onderzocht worden.

Ook zal, naar te Washington verluidt, een versterking van de samenwerking tussen beide landen ter sprake komen, vooral op het gebied der moderne bewapening in het licht van de kernexperimenten, die momenteel door de Engelse en Amerikaanse deskundigen worden verricht.

Na zijn besprekingen zal Sandys de voornaamste militaire inrichtingen in de Verenigde Staten bezichtigen. Het betreft die installaties, die uitgerust zijn met de modernste defensieve wapens van het land.

Pionieren in de binnenlanden van Afrika

Vooral in het begin drukken eenzaamheid en gebrek aan comfort zwaar

(Van een speciale medewerker in Nederland)

Wie zou als bouwvakker niet vreemd staan te kijken als hij moest metselen met modder? In Kaengesa, ergens in Tanganyika in de buurt van de grens van Noord-Rhodesia, gebeurt het zo. Door Hollandse bouwvakkers. Ze zijn er begonnen met cement. Maar toen de bouw de hoogte van de raamkozijnen had bereikt zijn ze verder gegaan met modder. En het gaat prima. Geen Hollandse modder, maar Afrikaanse, die keihard wordt en die bindt als cement. Waarom dan de onderbouw met cement? Tegen de termieten. Die vreten zich anders een weg door het metselwerk heen. Dat doen ze nu ook nog wel, maar alleen via bouwscheurtjes. Andere mogelijkheden zijn er voor de termieten niet overgebleven. En natuurlijk worden eventuele bouwscheurtjes zo gauw mogelijk weer dichtgesmeerd. Want termieten in je huis zijn geen pretje. Ze staan nergens voor. Gerard Mommers, een van de zes van het eerste team Kajotters, dat twee jaar geleden naar Tanganyika vertrok, en die met zijn kameraden naar de bruiloft van hun teamgenoot Jan van Leest in IJmuiden-oost was gekomen, weet er alles van te vertellen.

Vol idealisme zijn ze twee jaar geleden vertrokken. Met het vliegtuig, in twee groepen van drie man, die elkaar daarna in de rimboe weer gevonden hebben. Er moest een seminarie gebouwd worden. De studenten waren er al. De kajotters hebben het gefikst met behulp van de inlanders, die, als je ze eenmaal door hebt, goede arbeidskrachten zijn. Ze zijn helemaal niet lui, hebben alleen een heel andere levenswijze. Wie maar één keer per dag eet, zoals de Afrikanen in de binnenlanden nog vèel doen, kan niet de hele dag aan de slag zijn. Maar als zij weten, dat er toezicht is, dan werken zij gestadig door.

IDEALISME OVERWINT ALLES

De Witte Paters hadden een seminarie nodig. Voor 200 studenten. De seminaristen waren in een paar noodgebouwtjes ondergebracht. Nu, twee jaar later, staat er een gebouw van 80 meter lengte, met twee vleugels van elk 50 meter. Volgende maand komt ook het nieuwe patershuis klaar. Werk van Nederlandse kajotters, die een paar jaar van hun leven in dienst stelden van het missiewerk. Twee jaar van hun inkomen ook. Zij kregen alleen de reiskosten vergoed en daarnaast wat zakgeld. Nou heb je in de rimboe niet veel zakgeld nodig, want veel mogelijkheden om het uit te geven zijn er niet. Anderzijds is, wat je er koopt, meestal niet van de beste kwaliteit en dus gauw versleten.

Twee man zijn nog een paar maanden naar een ander object geweest. Er was een dakloos hospitaal. In twee maanden tijds werd er een hecht dak op gezet. Een ander kneep er een maandje tussenuit om weer op een andere plaats een karweltje op te knappen.

Of ze Thijs Schipperijn uit Santpoort kenden? Ja, ze hadden wel van hem gehoord. Die was later ook naar Afrika gegaan, met een volgende ploeg. Maar die zit nu in Mwansa op een ambachtsschool. Ook al improviseren. Les geven en tegelijkertijd de school bouwen, die er nog niet was toen de lessen begonnen. Hij heeft echter het voordeel, dat zijn leerlingen tevens bruikbare arbeidskrachten zijn bij de bouw van de school. En naar praktische lessen behoeft er niet gezocht te worden.

Water stroombron

Met zijn zessen zijn ze een paar maanden geleden op Schiphol geland. Terug na twee jaar Afrika. Vier van de zes blijven in Holland, gaan weer gewoon werken, gewoon geld verdienen. Als je wilt trouwen moet je eerst je spullen bij elkaar hebben. En daar gaat heel wat geld in zitten. Gerard Mommers en Jan van Leest, de laatste met zijn bruid, gaan weer naar Afrika terug. Gerard Mommers wil daar namelijk eerst nog, op dezelfde idealistisch financiële basis een waterkracht-installatie bouwen. Er is een waterval van 36 meter en die kun je prachtig gebruiken om elektriciteit op te wekken.

Jan van Leest gaat er een nieuw bestaan opbouwen. Ongeveer een jaar geleden kreeg hij van Mgr. Siedle, bisschop van Karema, het verzoek om de zorg voor een coöperatie op zich te nemen. Er had eerst een Europeaan in gestaan, maar toen die door een slang was gebeten, was hij na een paar uur overleden. Zoiets komt niet veel voor, maar je moet het maar ongelukkig treffen. Een Zuid-Afrikaan van Europese afkomst, nam de functie over, maar werd na een week ziek. De bisschop en zijn secretaris hebben toen zelf nog even „achter de toonbank gestaan", maar daarmee kwam hun andere werk in het gedrang. Jan van Leest, die van zijn vak timmerman is en die uitvoerder was bij een bouwbedrijf, kreeg toen het verzoek voor een maand in te springen. Intussen zou een ander gezocht worden. Er is gezocht. Maar niemand gevonden. Sedertdien heeft Jan van Leest zich behoorlijk ingewerkt, er zin in gekregen en de coöperatie nieuw leven ingeblazen.

Eerlijke handel

De coöperatie is een soort van grossierderij, die de meest uiteenlopende goederen, levensmiddelen net zo goed als motoren, aan de inlandse winkels levert. Goederen van goede kwaliteit tegen een behoorlijke prijs, zonder woekerwinst. De Arabieren hebben er altijd anders over gedacht en soms honderden procenten wist gemaakt. De coöperatie heeft hier een eind aan gemaakt, maar heeft het nu zelf moeilijk omdat de Arabieren ver onder de prijs zijn gaan verkopen om hun monopoliepositie te heroveren. Ze hebben echter weinig assortiment en moeten het dus wel tegen de coöperatie afleggen.

Het geld om de coöperatie op te zetten, is een geschenk uit Frankrijk. De bedoeling is, dat de investering weer zo spoedig mogelijk, uiteraard zonder woekerwinsten, weer wordt vrij gemaakt. Dan kan het opnieuw dienst doen om elders een dergelijke coöperatie te stichten. Dit vrijmaken van het geïnvesteerde kapitaal wordt ook nagestreefd om de inlandse winkeliers te bewegen aandeelhouders te worden en zo ook te gaan delen in de winst van de coöperatie.

Of Jan van Leest en zijn jonge vrouw altijd in Kaengesa zullen blijven is nog helemaal niet te zeggen. Waarschijnlijk gaan ze er in augustus naar toe om over een jaar of drie weer naar Holland over te wippen. Ondertussen gaat Jan van Leest zijn handel, die ook een dienst aan het missie- en beschavingswerk is omdat de inlander daardoor begrip leert krijgt voor zuivere handelswaarde, voortzetten. Hij gaat ook inlanders in de handel opleiden, die wellicht mettertijd de coöperatie dan zelf kunnen gaan beheren. Wie weet begint hij dan weer ergens anders een nieuwe coöperatie. Tot zo lang blijft hij in Kaengesa, waar hij zelf zijn huis heeft gebouwd. „Het vinkennest", dat in de naam een voortdurende herinnering zal zijn aan het kindertehuis in Velsen, waar zijn vrouw jarenlang leiding gaf aan geestelijk misdeelde kinderen.

Tekort van 12,2 miljard dollar voorspeld op Amerikaanse begroting

Washington. — Het Amerikaanse bureau voor de begroting heeft voor het op 30 juni 1959 eindigende begrotingsjaar een tekort op de federale begroting voorspeld van 12,2 miljard dollar.

De recessie wordt als oorzaak genoemd, die het door Eisenhower in zijn begrotingsboodschap aan het congres van januari verwachte overschot van 500 miljoen dollar deed verdwijnen.

Het bureau raamt de regeringsuitgaven voor het begrotingsjaar thans op het recordbedrag voor vredestijd van 79,2 miljard dollar of 5,3 miljard dollar meer dan de oorspronkelijke raming. De ontvangsten uit belastingen en andere bronnen worden geraamd op 67 miljard dollar, hetgeen een vermindering betekent van 7,4 miljard dollar.

Volgens het bureau worden de gewijzigde verwachtingen voor de inkomsten hoofdzakelijk veroorzaakt door lagere maatschappij-winsten en persoonlijke inkomsten, die lagere belastingontvangsten meebrengen. Maatregelen tegen de agressie en uitgaven voor regeringsprogramma's veroorzaakten de hogere raming van de uitgaven.

De bouw van de Rotterdam - Rijn pijpleiding

Rotterdam. — Bij de bouw van de Rotterdam—Rijn-pijpleiding heeft men thans een mijlpaal (of mijlpijp?) bereikt. Tot nu toe werden vanaf de Shell raffinaderij te Pernis enige kilometers pijpleiding gelegd maar gisteren begon men met de kruising van het Hollands Diep.

Hiervoor zijn ca. 1700 meter pijp met een diameter van 60 cm. klaargelegd. Rondom deze pijp is een laag gewapend beton aangebracht ter verzwaring. Het gewicht van dit deel van de pijpleiding inclusief beton bedraagt ongeveer 100 ton. Op de zuidelijke oever zijn twee lieren met een trekkracht van ieder 30 ton opgesteld, die de 1700 meter lange pijp met een snelheid van ca 1,5 m. per minuut met behulp van twee staalkabels overbrengen. Deze duiker is de grootste die tot nu toe in Europa voor een pijpleiding van dergelijke afmetingen onder een rivier door is gelegd. Sinds eind juli hebben baggermolens een diepe geul op de bodem van de rivier gemaakt. Nadat de pijpleiding is aangebracht worden de 160.000 m3 opgebaggerde zand en grind teruggestort.

Veerboot in de Ganges omgeslagen

New Delhi. — Bij Benares is een veerboot in de Ganges omgeslagen. 21 van de 60 opvarenden zouden verdronken zijn. Dit is de derde keer in deze week dat er een veerboot in India is verongelukt. In totaal vallen er circa 50 levens te betreuren.

Reis van Hammarskjoeld naar Midden-Oosten op mislukking uitgelopen?

New York. — Een correspondent van de „New York Times" meldt uit Beiroet dat men in Arabische kringen in het algemeen de reis van Hammarskjoeld naar het Midden-Oosten een mislukking vindt. De secretaris-generaal heeft gisteren zijn reis door het Midden-Oosten beëindigd, aldus de correspondent, maar er staat een vraagteken achter.

Het hoofdkwartier van Hammarskjoeld in Beiroet heeft geen commentaar willen leveren op de Arabische mening, dat de secretaris-generaal geen positieve resultaten heeft geboekt in Jordanië, de V.A.R., Irak of Libanon, aldus de correspondent van de „New York Times".

Volgens Radio-Bagdad heeft de Verenigde Arabische Republiek geweigerd waarnemers van de Verenigde Naties in Cairo of Damascus toe te laten. De weigering zou gevolgd zijn op geruchten over de mogelijke aanstelling van een vaste V.N.-waarnemer voor het Midden-Oosten.

De Nederlandse zwemploeg. die op de 4 x 100 meter wisselslag de gouden medaille wist te behalen te Boedapest. Op de foto: van links naar rechts: Lenie de Nijs, Atie Voorbij, Ada de Haan en Cockie Gastelaars.

Zo te zien is de belangstelling nogal eenzijdig bij de Nationale Trekpaardententoonstelling, die te Den Bosch wordt gehouden.

Aanstaande zondag finale van Oude Vlek tournooi

Huldiging van Herman Vitters

Willemstad. — As. zondagmiddag zal reeds vrij vroeg de verliezersronde in het Oude Vlek-toernooi van start gaan en wel met de voorlaatste wedstrijd tussen de teams van H.O.C. en Willemstad. Ongetwijfeld zullen beide ploegen trachten de naam van hekkesluiter op de tegenstander af te schuiven, hetgeen dus een belofte inhoudt voor een spannende wedstrijd.

Na deze wedstrijd treden de twee finalisten in het strijdperk en wel de ploeg van C.P.N., die zich afgelopen week-end zo dapper in de finale heeft gevochten, en de bekende sterrenploeg van Asiento. Asiento, dat reeds verscheidene malen winnaar werd van deze Oude Vlek-beker, zal natuurlijk willen bewijzen, dat zij voor niets als een van de beste veteranen-ploeg van Curaçao bekend staat.

De C.P.N.-ploeg, voor het eerst in de finale van dit Oude Vlek-toernooi doorgedrongen, heeft haar kracht reeds in andere toernooien bewezen en zal ongetwijfeld alles op alles zetten om de begeerde beker voor een jaar in de wacht te slepen. De C.P.N.-ploeg bezit een enorm sterke verdediging, met mannen als Van Putten, Jan Versteegh, Wessels, Giesenbach en Blom, doch de Asiento-voorhoede met o.a. Semeyn, Schrier en Oostlander, weet ook wat voetballen is. De Asiento-verdediging verkreeg bovendien versterking door spil Henk Herwig. Het belooft derhalve een uitermate spannende wedstrijd te worden, waarin beide ploegen niets voor elkaar behoeven onder te doen. Een voorspelling doen is dan ook onmogelijk, doch uiteindelijk is het ook niet zo belangrijk wie er wint, alleen de aardigheid om aan een dergelijk sportief evenement te kunnen deelnemen, moet als het grootste genoegen beschouwd worden.

Bij gelijke stand zal de winnaar worden aangewezen door middel van door elke ploeg te nemen (elf) strafschoppen. Ingeval de stand dan nog gelijk mocht zijn, dan zal in onderling overleg, naar gelang van de omstandigheden (duisternis) een beslissing worden genomen.

Dus nadat de uitslag bekend is, zal de prijsuitreiking door de heer M. van Wilpen plaats vinden. Tevens heeft het bestuur van de C.V.V. Willemstad gemeend aan dit specifieke sluitstuk van het toernooi hoofdzakelijk bestemd voor de oudere leden, de huldiging van een buitengewoon Willemstad-lid te moeten vastknopen, daar het niet bekend is of voor zijn vertrek hiervoor nog zo'n geschikte gelegenheid zou zijn.

Het betreft de alhier welbekende heer Herman Vitters, jarenlang een trouw en aktief lid van de vereniging Willemstad. De heer Vitters zal door het bestuur van C.V.V. Willemstad het lidmaatschap van verdienste van deze vereniging worden aangeboden. dat deze stille medewerker van deze vereniging in de afgelopen jaren ongetwijfeld ten volle verdiend heeft.

Hoewel het allen volledig bekend is, dat Herman Vitters wars is van alle huldigingen, heeft de vereniging Willemstad terecht gemeend hem eens speciaal op de voorgrond te plaatsen.

Wij vertrouwen, dat alle sportvrienden van Herman Vitters door hun aanwezigheid blijk zullen geven van hun instemming.

Knock-out voetbaltoernooi „FLAMINGO SOCIETY"

Willemstad. — De vereniging „Flamingo Society" organiseert op zondag 14 september as. een eendaags voetbaltoernooi te Casa Grandi. Montagne. De opbrengst komt de kas van de vereniging ten goede.

Het programma van de wedstrijden is als volgt:

10.30 uur: Flamingo — St Joris (winnaar A); 11.45 uur: Wacker — Jupiter (winnaar B); 13.00 uur: Santa Rosa — De Koning (winnaar C); 13.30 uur: C.T.C. — Caribean (winnaar D); 14.15 uur: winnaar A — winnaar B (winnaar E); 15.30 uur: winnaar C — winnaar D (winnaar F); 16.30 uur: finale: winnaar E — winnaar F; 18.00 uur: prijsuitreiking.

Voor deze wedstrijden zijn drie fraaie prijzen ter beschikking gesteld door de Gouden Beker, de firma Raghunath en De Jongh's Sporthuis, terwijl er zeer waarschijnlijk ook individuele prijzen beschikbaar zullen worden gesteld.

Vollemaans autosterrit van automobielclub „Curacao"

Willemstad. — Naar aanleiding van verscheidene vragen, die het bestuur van de Automobiel Club Curaçao bereikten betreffende de door deze club in de nacht van 27 op 28 september as. te houden autosterrit, kunnen wij onze lezers nog het volgende mededelen.

In eerste instantie is deze rit bedoeld als een **gezelligheidsrit.** Verschillende rustpauze zijn hiervoor dan ook langer gemaakt dan de gebruikelijke 30 minuten, zodat de deelnemers na ieder trajekt al de gelegenheid hebben om van gedachten te wisselen met andere équipes. Speciaal is dit het geval op Santa Cruz, waar gezwommen kan worden en gedanst op de muziek van de Hellsgate Steelband. De route-aanduidingen zijn zodanig opgesteld, dat ook zij, die volkomen de weg kwijt zijn, toch nog bij de rusthaltes kunnen aankomen en dus niets van de gezelligheid behoeven te missen. Op de verschillende rustpauzes zullen verder nog kantinewagens aanwezig zijn voor snacks en koele dranken.

De start vindt plaats voor het hoofdgebouw van de C.P.I.M. met het houden van een uiterst eenvoudige klassements-proef. Aangezien dit iets nieuws is voor de meeste deelnemers is de uitslag van deze proef en dergelijke alleen doorslaggevend voor deelnemers met gelijke puntenaantallen. Na deze proef beginnen de deelnemers met de sterrit over een trajekt van 150 — 160 km. goede wegen. De finish is gelegen op het terrein van Piscaderabaaiclub, waar de deelnemers kunnen zwemmen en ontbijten. De direktie van deze klub is zo goed geweest een uitgebreid ontbijt tegen de prijs van ƒ 3,— samen te stellen en het bestuur van de A.C.C. hoopt, dat deelnemers hiervan in een gezellig samenzijn zullen profiteren. De prijsuitreiking vindt ook plaats in Piscaderabaaiklub en wel op zaterdag 4 oktober aanvangende te 21.00 uur.

Inschrijvingen kunnen nog plaats vinden tot zondag 14 september bij: J. van Gestel, El Globo, en dr P. Groenhart, Santa Rosaweg 68 of Scharlooweg 114.

POLITIEKE AKTIE tegen Surinaams statenlid Poetoe

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Het statenlid Dewnarain Poetoe, vertegenwoordigd van het distrikt Nickerie, hoorde de Advocaat-Generaal 4 jaar tegen hem eisen in plaats van de 2 jaar en 6 maanden die hij in eerste aanleg had gekregen voor zijn aandeel in de Nickeriaanse bankaffaire.

Dit was niet de enige kopzorg die de hr. Poetoe deze week kreeg te verwerken. **In zijn kiesdistrikt Nickerie was een aktie begonnen om hem tot aftreden te dwingen in verband met deze strafzaak.**

De politieke actie begon enkele dagen voor de behandeling van het proces in hoger beroep. Enkele personen gingen in Nickerie rond met lijsten om handtekeningen te verzamelen. **Zij wilden Poetoe bewegen om zijn statenzetel af te staan aan zijn schaduwcandidaat Dr. R. Wix.** Zij waren tot de ontdekking gekomen dat het niet paste om een statenlid te hebben, dat een gevangenisstraf van enkele jaren boven het hoofd had hangen voor een grote fraude-zaak. Poetoe zou moeten bedanken voor het proces in hoger beroep begon. Dat werd dagen voor het proces begon. bekend. **Poetoe bedankte niet.**

In hoger beroep bekende Poetoe de tenlastelegging verduistering en valsheid in geschrifte. Alleen kon hij de grootte van het verduisterde bedrag niet opgeven. De Advocaat-Generaal hield zich aan het door de accountants vastgestelde tekort van tenminste f. 360.000. Naar de mening van de A. G. had beklaagde niet alleen het bankwezen schade berokkend door zijn handelingen, maar nu had hij ook de democratie geschaad door zich in de politiek naar voren te dringen. De A. G. vroeg tenslotte 4 jaar gevangenisstraf en vroeg onmiddellijke gevangenneming. Het Hof van Justitie achtte geen termen aanwezig voor de onmiddellijke aanhouding en bepaalde uitspraak op 17 september.

Het proces achter de rug, had de hr. Poetoe tijd en gelegenheid om zijn politieke kopzorgen aan te pakken. Hij stapte in een vliegtuig naar Nickerie om de zaak persoonlijk van nabij aan te vatten. Het bestuur van de Nickeriaanse Onafhankelijke Partij gaf een verklaring uit, dat het van de aktie niet geweten had. Naar verluidt had slechts een dertigtal personen op de lijsten getekend. **Op een vergadering die de NOP belegde, werd uitgemaakt dat de aktievoerders niet eens ingeschreven leden van de NOP waren, en het bestuur stelde zich achter de hr. Poetoe.** Deze deelde mee, dat hij op het moment er niet aan denkt af te treden.

Zelfs wanneer Poetoe tot 4 jaar gevangenisstraf zou worden veroordeeld, waar anderhalf jaar voorarrest afgaan hetgeen dus neerkomt op 2½ jaar gevangenisstraf, zou hij niet tot aftreden gedwongen kunnen worden. In dit geval zou hij het statenlidmaatschap alleen vrliezen als het Hof van Justitie zulks bepaalde.

Beklaagde No. 2 in de Nickeriaanse bankzaak, Sewkumar Katwaroe, werd ter zitting onmiddellijk gevangen genomen. De A. G. vroeg tegen i.p.v. de 2.5 jaar gevangenisstraf die hij in eerste aanleg had gekregen, nu 3 jaar. Beklaagde ontkende evenals in eerste aanleg, alle schuld.

Surinaamse moeder vergiftigde baby per ongeluk

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Een gruwelijke vergissing door een moeder begaan kostte haar 1-jarig zoontje het leven toen ze hem in plaats van 'n doktersdrankje onverdunde azijn te drinken gaf.

Deze slag trof het gezin van ex-minister M. Karamat Ali. Een 1-jarig zoontje, dat ziek was had van dokter een drankje gekregen. Door het gebruik was het etiket van de fles af gevallen. Toen de moeder zondag j.l. het kindje zijn medicijn gaf pakte ze een fles waarvan ze meende dat het 't doktersdrankje was. De vergissing merkte ze tot haar afgrijzen toen het te laat was. Doktershulp kon niet meer baten.

—:—

Athene. — In Griekenland hebben in de afgelopen twee dagen achttien personen als gevolg van stormen het leven verloren.

—:—

Brussel. — De dertig miljoenste bezoekers heeft dezer dagen de wereldtentoonstelling te Brussel bezocht.

Het onderzoek naar aanwezigheid van nucleaire grondstoffen in Ned. Nieuw Guinea en Suriname

Geneve. — „Uit het feit, dat de stichting voor onderzoek naar sporen van uranium en ander splijtbaar materiaal wordt opgericht moet men vooral geen voorbarige conclusies trekken.

Het feit, dat men Ned. Nieuw-Guinea en Suriname gaat onderzoeken op de aanwezigheid van splijtbare elementen wil helemaal niet zeggen, dat die elementen daar ook in exploitabele hoeveelheden voorkomen. Voor hoerageroep is dus voorals nog beslist geen reden.

Dit heeft de minister Cals gisteren in Geneve verklaard aan een verslaggever van het ANP, die hem toelichting vroeg op de aangekondigde oprichting van een stichting, die in Ned. Nieuw-Guinea en Suriname exploraties gaat ondernemen naar de aanwezigheid van nucleaire grondstoffen.

Van Ned. Nieuw-Guinea en van het grootste deel van Suriname is over het algemeen nog vrijwel niets bekend. Wat er verricht gaat worden, zo zei minister Cals, is een exploratie zoals men die in vroeger jaren ook in Nederlandsch-Indie verrichtte. Men wil weten wat er te vinden is. Wat dat zal zijn kan men beslist nog niet zeggen. **Uit de oprichting van de exploratiestichting op zichzelf mag dus beslist niet de conclusie worden getrokken, dat men al zeker zou zijn van de aanwezigheid van exploitabele hoeveelheden kernbrandstoffen, aldus minister Cals.**

De voorgestelde besprekingen over het staken der kernproeven

Washington. — De Amerikaanse en de Britse regering hebben de Sovjet-Unie medegedeeld, dat zij instemmen met het Sovjet-voorstel om de besprekingen over de kwestie van het staken der kernproeven in Génève te houden.

In nota's verklaren de Amerikaanse en Britse regering, dat de onderhandelingen weliswaar zo vlug mogelijk beëindigd moeten worden, maar dat zij niet akkoord kunnen gaan met het Sovjet-voorstel voor een tijdslimiet van twee tot drie weken.

Amerika en Engeland die zich bereid verklaarden de kernproeven met ingang van 31 oktober voor een jaar te staken, indien op die datum onderhandelingen over de kwestie beginnen, zijn het niet eens met het Sovjet-standpunt, dat de konferentie alleen moet onderhandelen over de kwestie van permanente staking der proeven.

Marine-plechtigheid in Den Helder

Den Helder. — Zesenzestig afgestudeerde sergeanten-adelborst van het koninklijk instituut voor de marine hebben donderdagmiddag op het ankerparkterrein te Den Helder in handen van de commandant zeemacht Nederland, vice-admiraal G. B. Fortuyn, de eed voor officier afgelegd. Onder hen bevond zich de zoon van de bij de slag in de Javazee gesneuvelde Schout-bij-nacht Karel Doorman. De plechtigheid werd bijgewoond door talrijke militaire en burgelijke autoriteiten en familieleden van de pas benoemde officieren.

Engelse regering erkent uitbreiding van Chinese territoriale grenzen niet

Londen. — Communistisch China heeft Engeland officieel op de hoogte gesteld van zijn voornemen om de grens van zijn territoriale wateren uit te breiden tot 12 zeemijlen, zo is vandaag te Londen vernomen.

Deze officiële kennisgeving werd gedaan op 5 september, nadat het Chinese besluit door Radio-Peking was omgeroepen, maar voor de publikatie ervan in het „Volksdagblad".

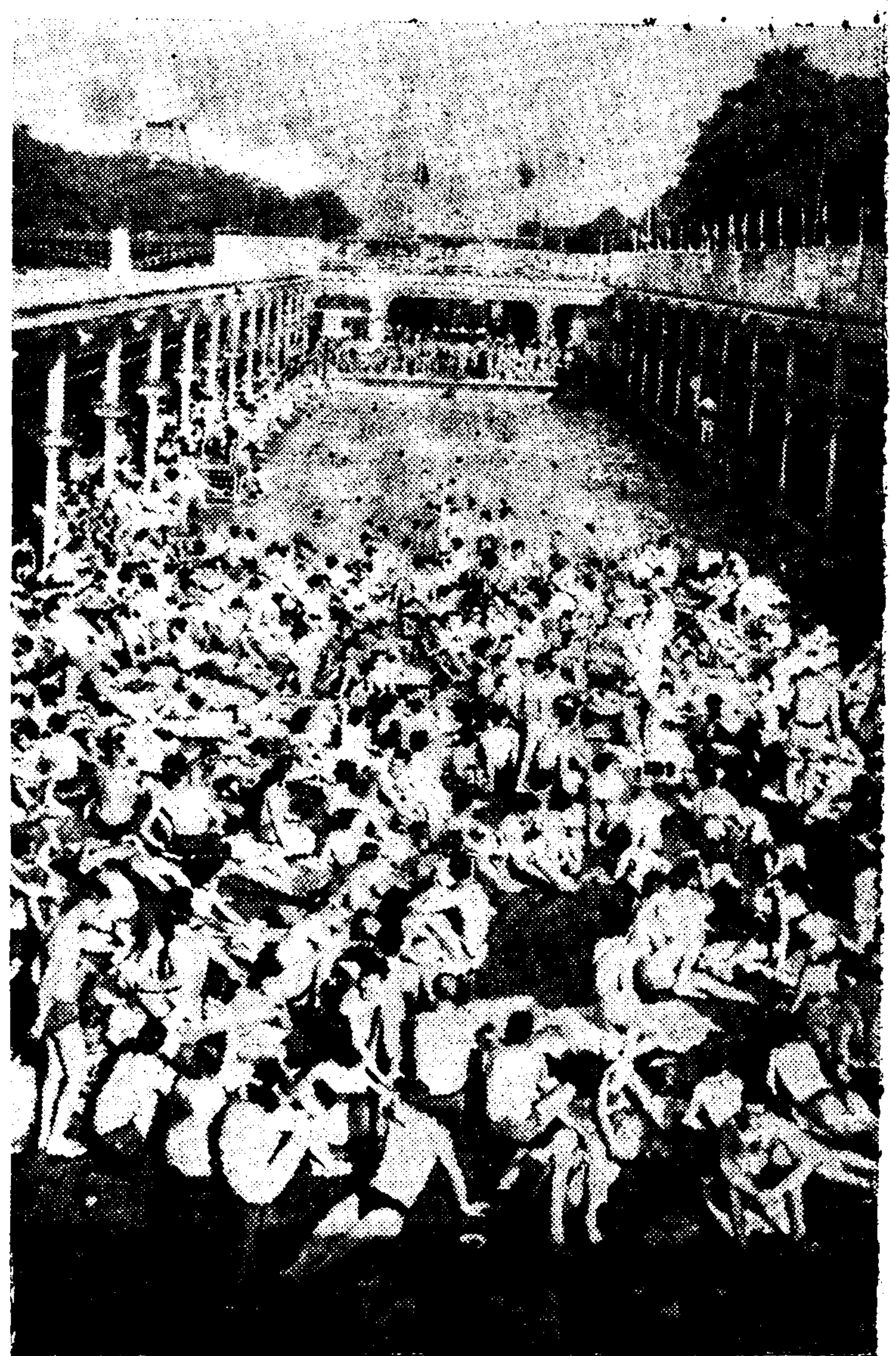
De Engelse regering heeft reeds medegedeeld, dat zij het besluit van de Chinese regering niet aanvaardt. Men meent te weten, dat een officieel antwoord op de Chinese verklaring zal worden verstuurd.

Brits kernapparaat boven Christmas-eiland ontploft

Londen. — Boven het eiland Christmas in de grote oceaan is een kernapparaat ontploft, dat uit een bommenwerper van het type „Vicker Valiant" is afgeworpen, zo heeft het Engelse ministerie van luchtmacht bekendgemaakt.

—:—

San Francisco. — In Californië is dezer dagen een hevige aardschok waargenomen, die zich ongeveer achtduizend kilometer ten zuiden van de Verenigde Staten moet hebben voorgedaan.

Het warme weer van de laatste dagen heeft ook vele duizenden Parijzenaars verkoeling doen zoeken. Foto: een overzicht van een der zwembaden langs de Seine.

NEW YORK HERALD TRIBUNE gekocht door Amerikaans ambassadeur in Londen

De Krant die Stanley naar Livingstone liet zoeken

In de geschiedenis van een van Amerika's voornaamste kranten is vorige week een nieuw hoofdstuk begonnen. Een vooraanstaand Amerikaans diplomaat heeft de meerderheid van de aandelen verworven van een der meest gezaghebbende bladen van New York, en in de krantenwereld van de V.S. is een nieuwe persmagnaat naar voren getreden. Het nieuws dat de Amerikaanse ambassadeur in Londen, de 53-jarige John Hay Whitney, de machtigste aandeelhouder is geworden van de New York Herald Tribune kwam niet geheel als een verrassing.

Een jaar geleden was immers al bekend gemaakt, dat Whitney, een multimiljonair, een bedrag van niet minder dan een miljoen tweehonderdduizend dollar in het blad had geïnvesteerd en sinds kort deden geruchten de ronde, dat hij inmiddels praktisch eigenaar van de krant was geworden. Maar men moet nog wat wennen aan het idee, dat de „Herald Tribune" niet meer het eigendom is van de Reids, de familie, die er gedurende drie generaties het beheer over heeft gehad. De naam Reid zal overigens voorlopig nog met de krant verbonden blijven, want de 33-jarige Ogden R. Reid is als direkteur en hoofdredakteur gehandhaafd. en met zijn moeder en zijn broer bezit hij nog steeds een flinke portie aandelen. In laatste instantie heeft John Hay Whitney het nu echter voor het zeggen, en als het hem goeddunkt, zal hij voor de dagelijkse leiding van de krant een nieuwe man kunnen benoemen.

Whitney, die anderhalf jaar geleden door Eisenhower werd aangewezen om de V.S. in Engeland te vertegenwoordigen, is een telg van een rijk en voornaam geslacht. Zijn beide grootvaders waren ministers, en zelf heeft hij als zakenman een bijzonder suksesvolle carrière gehad. Zijn fortuin wordt geschat op maar liefst honderd miljoen dollar, maar gedurende de laatste tien jaar heeft hij ieder jaar meer dan een miljoen dollar besteed aan filantropische doeleinden. Whitney bezit in Amerika verscheidene huizen. waaronder een royale woning in Manhattan en een plantage in Georgia. Hij heeft bovendien een eigen jacht en een eigen vliegtuig.

Toen hij in 1957 werd benoemd tot ambassadeur aan het Hof van St. James, werd hier en daar betwijfeld of hij wel de vereiste capaciteiten bezat voor een zo gewichtige diplomatieke post. Maar Whitney heeft zich in zijn nieuwe beroep goed geweerd, en premier Macmillan heeft onlangs blijk gegeven van zijn respekt voor de kennis van zaken en de doortastendheid van de Amerikaanse ambassadeur.

Whitney krijgt nu een krant in handen met een rijke geschiedenis. De „New York Herald Tribune" werd als zodanig in 1924 geboren uit de fusie van twee beroemde oude Amerikaanse kranten. Feitelijk gaat de historie van het gekombineerde blad dan ook terug tot de eerste helft van de 19e eeuw.

Het verhaal begint in 1835, toen een veertig-jarige Schot James Gordon Bennet Sr., die naar New York was geëmigreerd, besloot tot de oprichting van een krant, die hij de New York Herald doopte. De hele onderneming werd opgezet met een kapitaal van niet meer dan vijfhonderd dollar, maar Bennet wist wat hij wilde en al spoedig leidde zijn blad een bloeiend bestaan. De Herald was de eerste krant, die een speciale financiële pagina had, en Bennet trok dagelijks zelf naar Wall Street om het beursnieuws te vergaren. De krant besteedde ook zeer aandacht aan het wereldnieuws, rechtszaken werden er soms woordelijk in verslagen en zelfs aan illustraties werd gedacht. In 1845 publiceerde de Herald een gravure van een hele pagina, voorstellende de begrafenis van president Andrew Jackson. Weliswaar verscheen deze „nieuwsplaat" eerst twee weken na de gebeurtenis, maar dat had een zuiver technische oorzaak, omdat de vervaardiging van de „cliché" een bijzonder tijdrovend werk was.

De Herald kreeg al spoedig een zeer goede reputatie door de uitvoerigheid van de berichtgeving. Tijdens de Amerikaanse burgeroorlog had het blad veertig eigen reporters bij de troepen van de Unie en in 1871 stuurde de krant een van haar beste verslaggevers, Henry M. Stanley, naar het hart van Afrika, om er op zoek te gaan naar de beroemde ontdekkingsreiziger en zendeling. dr Livingstone.

In de jaren tachtig en negentig van de vorige eeuw was de New York Herald het Amerikaanse blad met de grootste oplage en de meeste advertenties. en het sukses van de krant was onder meer te danken aan het feit, dat Mark Twain er aan medewerkte.

In het begin van de twintigste eeuw ging het echter langzaam berg af met het eens zo bloeiende nieuwsorgaan. en tenslotte werd het blad in 1920 door een spekulant opgekocht, die vervolgens — zonder sukses — ook een andere oude krant probeerde te kopen: The Tribune.

The Tribune was in 1841 opgericht door Horace Greeley, een drukker uit New Hampshire, die zijn dagbladonderneming stichtte met een kapitaal van drieduizend dollar. Het werd een voor die tijd zeer vooruitstrevende krant, die opkwam voor de arbeider, die streed voor de afschaffing van de slavernij en die de geheelonthouding bepleitte. De Tribune kostte maar een penny, maar het blad stond op een hoog peil, hetgeen vooral te danken was aan de hoofdredakteur Whitelaw Reid. Toen Greeley stierf, werd Reid eigenaar van de Tribune en hij maakte het blad tot het voornaamste orgaan van de Republikeinse partij. Toen Reid in 1912 overleed. werd hij opgevolgd door zijn zoon Ogden, de vader van de huidige direkteur-hoffdredakteur.

In 1924 besloot de familie Reid in te gaan op het aanbod om de New York Herald te kopen, en voor een half miljoen dollar werd het blad overgenomen. Met deze aankoop bleek men een goede zet gedaan te hebben, want de gekombineerde N.Y. Herald Tribune bleek al spoedig een groot sukses. Dit sukses is echter niet van blijvende aard geweest, want de laatste jaren heeft de krant grote financiële moeilijkheden ondervonden.

De oplage (ruim 377.000) is voor een Amerikaanse krant niet groot, en zij is in ieder geval aanzienlijk lager dan bijvoorbeeld die van de New York Times, met ruim 633.000. (De N.Y. Herald Tribune heeft overigens ook een Europese editie, die in Parijs wordt geredigeerd en gedrukt.)

Het is waarschijnlijk een groot geluk voor de Herald Tribune, voor de familie Reid en voor de employees van het blad, dat John Hay Whitney er zoveel geld in heeft willen steken. De ambassadeur heeft verklaard, dat hij zich altijd bijzonder voor deze uitgesproken Republikeinse krant heeft geïnteresseerd en dat hij vertrouwen stelt in de toekomst van het blad.

De New York Herald Tribune behoort tot de beste kranten van Amerika, en het is te hopen, dat het blad onder de nieuwe „eigenaar" een tijd van grote bloei tegemoet gaat.

IMPAR en MACHETE doen niet meer mee aan de Cinco y Seis

Caracas. — Vermelden wij gisteren reeds in ons verslag van de cinco y seis dat het paard „Eclair" van de primera valida was teruggetrokken, vandaag ontvingen wij bericht dat „Impar" van de segunda valida en „Machete" van de tercera valida ook niet aan het miljoenen spel zullen deelnemen. Impar zal worden vervangen door „Bracken", terwijl „Hisopo" de plaats van „Machete" zal innemen.